

1..... Dr Fenyő Józsefnek
/ki első verseskötetem illusztrátora /

2010 január 02.

Verseim e csodás képeken
Mily örömet okoznak énekem!
Simává teszik énekem
S túlszárnyal majd az éveken
Közös kötetünk...:
Örök emléket adva nekünk:
Mely összekovácsol,
S nem emlegetnek máshol
Csak együtt.-kik olvassák és nézik
Baja szellemét idézik:
A város-porték, s benne hangom;
Ily nemes fotókon :rargon
Alul nem publikálhatok,
Bár verseim nem oly nagyok
De a háttér szebbé teszi őket,
S a mondanivaló-kedvelőket
Talán ez is biztatja
S apraja- nagyja
Kézbe veszi: olvasásra készen-
Ki azt nem tud
Gyönyörködik a képben,
És szüleikhez fut;
Hogy olvassanak neki:
A tiszta lélek a verseket szereti
S a szép fényképeket
Köszönöm : Neked!

1..... Az új évben 2010 jan 01

„Csak a következő lépésedre figyelj,
Isten megmutatja az összes továbbit”
Hisz tudod: más nem számít;
Mint ahogy a szivárvány: ívelj
Magasra, hogy látsszon a szövetség.
Isten és Ember között, s az öregség
Sem semmilyen testi restség
Ettől el ne tántorítson;
Utadon az Ige bátorítson,

Tiszta vágyakat védőangyalod
Lopjon beléd
És sohase legyen oly sok a gond
Hogy azt mondhasd: most már elég!

Béke és tisztelet övezzen utadon
Nem Te miattad, (hanem kit képviselsz)
S nem marad el majd a jutalom
Ha Benned tiszta marad a lélek
És nem múlik el a mersz!
Bárhogy is repülnek a csalóka évek!

ReZsónak

2.....

1.

Nagypénteken

2010.01.05

Mikor Krisztus ágyékkötőjét

Letépték

Mert a végtelen megalázás

Volt a mérték,

Akkor sem voltak mások az emberek!.

Szerettek, ittak és nevettek;

Élték bele a napokba magukat:

Céltalan létük

A semmibe fúrt lyukat....

Nem is akartak mást.

Csak ösztöneik kielégítését;

Nemhogy feloldozást,

Sem megváltást, sem békét;-

Tele gyomrot, mámoros fejet,

És élvezeteket, amennyit lehet

S e kerékcsapásba

Kátyú volt Krisztus léte:

Mint zavaró barázda

Egy lemezen, mely a tűt eléje

Dobja mindig:

A megszokott menetből

Újra, s Újra indít.

És lépned: Neked köll!

Pucér gyalázatban:

Könnyebb volt haragudni Rá

Mint néma alázatban

Letérdelni a kereszt alá

Vagy segíteni Neki

(Simon is félelemből tette)

Mintha az emberség veszne ki

Az Emberiségből; vagy a szív, vagy az elme...

A félelem csattogtatja ordas fogait

S a Hatalomra éhes új csikaszok

Felnevelődnek hol ott- hol itt...

És felszínre kerülnek;

Mint szennyvíz a habot

Feldobja, s megkeserülnek

Az alatt lévők hétköznapijai...

Ez régi mese, nemcsak mai

Többezer év óta....

S hogy egy élet mit ér?!-

A kvóta

Alig változott....

S hogy igazságot ki kér?!?

- Ki elnyom,

Vagy az átkozott!:

- - A szürke-senki: - másik

Vagy ki a kenyérért térden mászik!

Más mértékkel mérnek

És más is az ítélet

De bizton szigorú, ha általa

Biztosítva van az uralkodó álma, s hada,

Mely a tömeget féken tartja

Bárki elveszhet, ha úgy akarja

A Hatalom!

S a nép: a sok balga

Tulok, barom

Csak néz, vagy szörnyülködik

S ha már lepusztult, -akár tövig-;

Akkor sem tesz, mert félti a keveset:

Amit veszthet, s a sebeket

Fájlalja előre, miket kaphat

A halál így diadalt arathat.

Bárkit bármiért is feszítenének

Keresztre.

Káin agyonverte;

Elhalt bizony Ábel lelke!

S Mi a gyilkos utódai vagyunk;

Bizonyítjuk is, s elsatnyuló fajunk

Nem néz előre

S tagadja múltját:

Így megy veszendőbe

A mozdulat, mely kutat

A tudás fáján: gyümölcsök után

Az ész kevés, erkölcs nélkül csupán

Félembes faj fejlődik tovább:

Eszméktelen korcs, mely egyre ostobább

Mely önmagát falja fel.

Leszámolva önnön értékeivel!...

1....

Dr Fenyő Józsefnek II 2010 01. 06.

Gyönyörű képeid
Díszítik verseim;
Szép dolog, ha két ember
Így egymásra talál-
Baja látképein
A sok kusza rím,
S nem választ el még a halál
Sem, : hisz közös könyvünk kiadatott...
S együtt tartanak számon Minket: Ott:
Hol ezeket értékelik;
Mert csodálatosak a képeid
Melyek felerősítik lelkem dallamát,
Így teljes a mű: melyet büszkén adhat át
Bárkinek, ki a megajándékozottat szereti;
Verseskötetünk:
Remélem: boldogságot ad neki!

2..... Az árnyékot..... 2010 ol o7.

Istenem: az árnyékot

Húzd vissza;

Mint Izaiás kedvéért:

Hiszen a föld úgy issza

Szomjasan az embervért

Mint gyors záport

A sivatag homokja

- Vagy a mámort

A megteremtett új pokla

A Létnék:

Hol minden: csak ÉRDEK!

És azt dicsérik: akit kihasználnak:

Új balekjai a Holnapnak,- s a mának....

Óh Az érdekekkel telt szeretet!

Szeretni csak azt:

Ki hasznukra lehet.

A kihasználósi nem aggaszt

Senkit; -s nevet:

- Mindenki: -azon,

Ki ezt rossznak látja;

Eszement fazon!

- Hiszen mára

EZ lett a Világ motorja:

- Hogy mire vagy jó ingyen?

-S már kotorja

Elő kívánalmait

Az új, vagy régi ismerős;

Új meg új vágyakkal viselős....

S elhited:

Csak ezért kellesz nekik

Míg van benned lehelet

A teljesítést ki is verik

Belőled – belőlem...

Hisz ez az Élet!!- de ők nem

Tesznek semmit viszonzásul

Nem csereüzlet: bután bámul

Ha megmondom: mit, - miért-

De Ő csak egyoldalú szívességet kért

- Ami Neked nem nagy dolog-

S az ember dühöng, dohog

És megteszi: pedig tudja.

- Nem kellene

-, csak a békességért”

Egye meg a fene !

S a Világ forog tovább

Elégedetten

Talán mindenki...,

De én nem!

1..... A verseimről 2010 01. 08.

Versbe szedem gondolataim
Hisz oly sok a Világban a kín,
Mely fáj, és hasogat
Szenvedést látok, olykor túl sokat
Bármerre is nézek...
Így rímekbe gyűlnek a képek,

Emberi gyötrelmekkel telnek a sorok
S mögöttük az Isten, ki tán háborog:
A sok célt tévesztett élet miatt...
Hiába adott értünk fiat?!

Még önnön hibáinkból sem tanulunk
Az Égre nem nézünk, csak futunk, futunk
Önmagunk előtt, és után.....,
Boldogságra vágyunk, dacosan, sután
S bűneink fojtanak minket
De mindig felszaggatjuk sebeinket
Hibázunk, bánkódunk, majd újra hibázunk
Jeges leheleteinktől csak fázunk
S várjuk a csodát napról- napra
Mindent remélve, és semmit sem adva

Összeszorított marokkal
Elfehédett ujjakkal
El nem vetett magokkal
Kalászt- váró tudattal
Ezek vagyunk
S ezek a verseim
Pillanatok, melyet elhagyunk:
Ős-lélekből kinövő pár kecske rím...

1..... A feleségem szerint:

Nem jók a verseim!

Számtalanszor megint

Hogy túl sok a kecske-rím,

S az egész csak: elmélkedés;

Versszakokba öntött gondolat

S noha a végeken rím fakad

Ez még kevés...

Mint ahogy a táplálkozásnál

Kevesebb az evés,

Mint ahogy az ösztön-is a vágynál

S mint ahogy érez az apa

Az anyához képest;

A versek színe-java

Dallá válik, és éleszt:

Földöntúli dolgokat

S az én verseim

Csak kullognak

Azok után:

Mint a nád vesszein

Annak fakó virága...

Jaj orchideákat ki lát ma?!

De fontos, hogy mit susog a nád:

Mirdász király szamárfüle vád:

De ha mindenki tudja: igazság leszen

(talán gondolkodj ezen...)

Nem csak a kiáltás jó

A suttogás néha jobban hallható

S ha baktatnak a rímek

És nem haladnak

Nem baj;fontos, hogy mit visznek

S kinek mit adnak:

Hitet, felismerést, kedvességet

Fájó döbbenetet, látást, mely éget

Vagy szépségben feloldódó percet

Egy hangulatot, melyet

Ő is továbbadhat

Vagy melyben maradhat

S ha jó Neki

Verseim talán Ő szereti

Szeresd Te is őket

Életem párja

A lelke habjából kitörőket

Melyeket lejegyzek, várva

A megértést, és szereteted

Hogy keményen bírálj- ne tedd!

Inkább szeress verseimmel együtt

Mert bírálatod néha megüt

S fájdalmaim nehezen felejttem...:

Mindig szerelmesen légy velem!

A feleségem szerint...

2010 jan 04

4..... Jozija király 2010 jan. 10

Egy erős kezű Jozija
Kellene nekünk
Mert már azt sem tudjuk maholnap
Hogy mikor vétkezünk
Hisz az Úr haragját
Gyűjtjük fejünkre
A Véggel nem törődven
Úgy hisszük . kedvünkre
Bármit megtehetünk...
A pénz az úr:, a hatalom: velünk
Nincs határ
Sem menny, sem pokol
A földön mindent
Az Ember birtokol
(vagy bitorol?)

Amíg a Pénz hatalma kiépül
Sárral kevert vérünk végül
Eladjuk literre, kilóra;
Nem ügyelünk sem a szépre
Sem a jóra
Sem az igazra, sem a lélekre
A fogyasztói társadalom:
Téveszme!:
Mindent ígér, csak
Beteljesülést nem
Boldogság nem vehető
A közértben
S ha minden megvehető:
Akkor nincsen érték:
Bárminél van több, s nagyobb,
Nincsen már mérték
S annak hiánya mindig:
Bűnbe fúl...
S a rózsaszínre festett ég
Bealkonyúl
Bárki pingálta is;
Csak tűnő álmokkép: hamis
Illúziókat keltő vágy-hajsza...
Jozija kellene
S az Úr áldása rajta!

4.... Ma a vezetők 2010. Jan. 12.

Tudatosan deformálva
A tudatalattiakat
Nevelnek a népességből
Csürhét, vadat
Kicsúfolva az erkölcsöt, normát:
A lélek az angyali útról ördögire vált át
S nap- mint nap
Önti trágár szennyét
A Média az ürülő agyakba
S tépi a családot:- Menj szét!

Senkire Ne hallgass
Hogy: saját vágyaidon nyargalhass
De az úticélról:...- hallgatnak
Az önös érdekek aratnak;
Mit vetettek!
Káoszos világba vezetnek
A hit nélküli, Istentelen utak
Amit szorgalmasan köveznek
A mammon, melyet bálványoznak
S követnek, neki már áldoznak
Új- meg új rítusokat adnak
Térdig vérben, s szennyben állva
Uram! Vigyázz a Világra

1..... Coeliakia 2010 jan 22.

Mily szörnyű
Hogy van aki lisztet
S az ősi táplálékot: kenyeret
Nem ehet;
Mer bőre viszket
S belei tiltakoznak
Könnyű
Annak, ki mindent ehet
Amit hoznak....
Ó!- Ők a boldog emberek...

S mily dicséretes
Segíteni másokon!
Az irgalmas szamaritánus
Így oly heves
Emberszeretettel
Végső fokon
Akkor is- most is tudja
Hogy tennie mit kell
S erejéből mire futja !

A világban sok a baj
És korcsosul fajunk...
Veszélyes a növény, a hús, a vaj,
Nem tudjuk, hogy miből vagyunk
S lassan azt sem, hogy mit eszünk
Csak némán

Tiltakozik szervezetünk
S oly sokszor nem figyelünk rá-
-Sem-
Ételeink mesterségesek félig-
- Vagy egészen-
Pedig már érezzük
A változás szükségét
S a csalók hamis hadának
Alig látjuk végét
Így aztán örülünk
Ha valakiben bízhatunk
Ha van egy hely
Ahol tudjuk,;
Hogy mit kapunk
S át nem ejtenek!
Amíg van, becsüljük meg!
S azokat, kik segítenek
A JóIsten áldja meg!

Enni, aludni
És szeretni kell
S nem törődni az évekkel;
Természetes nyugalmat keresve,
Elhagyni mindig azt,
Ami a nap keserve
S a szeretetben nyerni vigaszt

Pihenni jó erőnlétben.
Éjszaka, hogy a napok sose tétlen
Ne múljanak
És szeretni, hogy az avult falak.
Ledőljenek
S így érje meg
Mindenki a Holnapot:
Mert mindig új esélyt adott
Az Isten: mindenkinek!
Csak élnünk kell vele
Nosza!—Vágjunk bele
És nyissunk a reményre fényt.
Köszönve e jótéteményt,
A lelkünkbe ágyazott
Emberi szellemet
Ápoljuk a Létet
Amíg lehet!

1..... Jellemrajz jan.27.

Körbekötöztem Világom
Erős köteléssel, s nem bánom
Hogy sok van rajta kívül jó,
Nekem- ez így bírható...

Biztonságos, s elviselhető
Belefér a nagy Ó
Belefér Isten, s a gyermek
Új érzések nem kellenek,
Melyek egységünkhöz nyúlnak
- Még akkor sem
Ha netalán jónak bizonyulnak:
Kicsukom egészen
A változás szelét
A vágy hagy emésszen
Másokat
Jó nekünk így; már sokat
Dolgoztunk rajta-
Nem vagyok csapodár fajta

Jónál jobbra nem vágyom
Cafka vágyakért úgy látom
Sokan hitet vesztenek...
No ez velem
Nem történhet meg;
Megtethezem:
Erős vagyok,
S hagyom, hogy szeressenek!

1..... Sokan.....Mások!
Mint rossz gyermek:
Használják az Internetet
Kialakult vad szokások !

cím:
ÁDÁM NET-e 2010 01 24

Mint Nobel dinamitját:
Mellyel Új Világra
Váltottunk át
S nélküle nem tudnánk ma
Meglenni...:
Kitalálta:
Az életet elvenni
Éppen vele!
A gonosz elme...
S dalra kelve
Kipusztított milliókat
Tépett, gyilkolt;-rosszat, s -jókat

Így van most a világháló...:
Áldás annak, kinek már jó
S átok: kit a környezetéből kiragad.
Szenvedélye építi a falakat
Maga köré, a Bárki ellen
És meghasonlik a szilárd jellem

És mi épp a tudatlanság
Várfalait döntené le:
Zárja szorosan önkörébe
Elfajult foglyait...:
Szenvedéllyé válik: hol ott, hol itt
Mert a hálón kutatnak, s ágy,
Sem asztal sem kell igazán:
Kétdimenzióssá vál a Lét:
Ádám egeret lesett kint a fán
S Éva átadva azt, békét
Azóta nem talál:
Férje a Neten szörfözik
S a Halál
Elidegenítő csókja
Homlokán gyöngyözik...
Neki megváltoztatni
Nincsen módja:
Sem átokkal, sem öleléssel
Mert a Mesterséges Világgal
Ó, nem ér fel:
A való öröm ! -S a csalódással
Küzdeni oly sziszifuszi
Meggzokja hát... inkább puszi:
És odébb ül könyvével---- romantikát keresve
És gyűlik szívében -----e Világ keserve

Tetteinket

Mérlegeljük

Nem tudjuk, hogy tegyük-

-Ne tegyük:

Tépelődve:

Elvekhez viszonyulva

Elfeledjük

Hogy mi is a Jólsten útja :

Nem Hozzá vetjük:

Ő mit is . szeretne

S elhibázott minden tettünk;

- És életünk

Pedig jobb is lehetne...

Döntési helyzetekben

-,Ó Jézusom- mit kell tennem?!-”

Mondjuk ugyan, de nem gondoljuk

Akaratát : - Tán nem tudjuk?

- Vagy tudatosan ellene.

Cselekszünk, s a gonoszság szelleme

Győz, de akkor

Miért várunk jót?!

Istenhez,

Vagy Emberhez foghatót

Remélünk az alkotás vágyában;

Márványszobrot faragnánk

S turkálunk a trágyában

És csak néz, csak néz a mi atyánk....

4..... Nekünk ez van

2010 01 28.

A jóllakás káprázata
Szédíti a Népet
Pedig mire éhes.
Azt nem kap
Fázós testét
Mit Nessus vére éget,
Divatos göncökkel fedi.
- Mely hozzátapad
De melegét nem élvezzi!

Érzelmek, boldogság helyett:
Cirkuszt, és komédiát....:
Megbecsült családi életet-
Elvált, 'szinglire': váltana át.
Ki irányítja a 'nyáját'
S a bégetés, az alázat
Hangjai kavarnak a porban
És az ERKÖLCS
MEGFÚL e mocsokban...

2.... A közelség 2010 jan. 26.

Isten oly közel van.
Mint nevének kimondása
Mégis, mindig minden másra
Gondot fordítunk
S feledjük Őt:
Mintha minduntalan
Lélegeznénk
De kihagynánk a levegőt!

Vagy szívünk verne
Vér nélkül-
Mintha bármi is életre kelne:
És segítségül
Ahhoz nem Ő kellene!
Elfeledjük, vagy ellene
Támadunk : bűneinkkel;
Magyarázva önmagunkat
- Hogy nekünk nem itt kell
-És nem most: jónak lennünk.:
Ezért támadunk, és veszekszünk:
Bántva Őt,- és magunkat,
Tőle elfordulva:
Keressük a javunkat
Pedig itt van; s tudja:
Minden tettünk
Fiával megváltva
Napi keresztünk

Isten kész segíteni !
De az Ember ha azt nem várja:
Nem történik semmi...:
Az élet a tempót diktálja
S ki másban reménykedik.
- Nem Átala, és Vele
Csaló vágyak tengerének
Iszapjába fúl bele

S a mai nap emberének.
Ki feled Istent és egeket
Ez a baja, s megkeserül
Pedig boldog is lehet !

Annyi az én bűnöm
Hogy nem érdemes jónak lennem!
- Vagy én leszek az egyetlen
Odafenn a mennyekben,
Kire az Úr mondja. Megtűröm!

Mert vétkezett -ugyan:- sokat
De Jót akart !
S bűnös lelkét:- a mocskosat
Melybe oly sokszor belemart
A tagadás ősi szelleme-
Megtartom körömben, s vele
Példálózom majd másoknak!..
Kik manna helyett a vérre
Rászoktak
S talán így megérte
Odalenn
Kínlódó nyomorult léte!:
S Öröm-körömbe véve
Megnyugodhat végre !

2..... Gyómom....

2010 jan. 27.

Meggyómom bűneimet:
Hogy nem mindig ültem itt meg.
Tenyereden : Istenem
S nem akartam: mit mutattál
Tudni: tudtam, de ugyan már....
Van annál könnyebb módja annak...!
Csellengéseim
Zsákutcákba ragadtak....

Hittem, de ez kevés volt;
Tettek nélkül: ugyan – holt,
És fabatkát sem érő érzés a Hit,
Elandalít, de nem gazdagít:
Ha a szavakat nem váltom tettekre:
Olyan, mintha hamis pénzzel fizetne-
Sőt! Alamizsnálkodna a halandó.
Értéktelen, szemfényvesztő, mulandó
Csak saját lelkiismeretét
Csitítgatja vele:
Szíve melegét
Jó mélyen elrejtve
Észre sem veszi: hogy kihűlt...!
De Őrzőangyalom mellém ült
És szentírást adott kezembe
Melyet azóta
Esténként nehezen teszek le
Hisz minden benne van:
Mint egy nagy receptkönyvben
És finom az Élet valóban
S kinyílik a lét:
Mint a zár a börtönben
Szabadulást ad, s békét !

Anyám, ha megtudja:
Hogy én vagyok beteg:
Otthonában csak értem remeg
S ha a nővérem;- akkor: érte
Önmagát sohasem kímélve

Az elsők mi vagyunk, s elfutja
Szemem a könny, ha Reá gondolok.
Hisz szívemben Ő dobog
És az én jó Apám:
Szülőnek lenni igazán
A legszebb hivatás!
Nem közelíti meg
Semmi más!
S Istenünk Értünk remeg.
Várja, hogy jó útra térjünk
Remél;- jobban, ahogy mi remélünk
Jobban, mint apánk, s anyánk
Hiszen Ő a mi atyánk;
Apánk, s anyánk atyja is:
Rájuk is Ő vigyázott,
Nekünk adta, Ránk bízta a Világot
- Bár itt az árny,: a hamis:
Mely letérítene a helyes útról...
Kíméljük meg Őt a bútól
S gyermekeként Rá hallgatva
És szeretve
Engedjük,
Hogy teljen bennünk kedve
Mint anyánknak, s apánknak;
Ne gyűljön a könny, s a bánat
Sem itt lenn, sem odafenn
Szerethessen:
Mint én a gyermekem!

2

Febr. 02.: a szerzetesek világnapja

1.

Egymillió ember
Talán közelebb van Istenhez
Mert a többi nem mer?
Nagy bizalom, és hit kell ehhez!

Egymillió ember a Világban:
- Só a sárban-
Fény, amely világít:
Bennük a világ, s fénylik a hit

S a szorgalom: Ők Isten kezei;
Ujjai: kik dolgoznak: Neki
S az emberekért: kiket teremtett
S kik hívó szavára
Nem mondanak nemet...

Szerzetes atyák:
Kik apjai az elveszetteknek;
Vagy kiket a sátán tévesztett meg
Ők adják
Az erőt: azoknak, kik gyengék:
Hajlékuk biztos menedék
Az üldözötteknek
- Bár maguk is azok –
Noha Ők önként lettek
Mert sokan vannak gazok!

Isten kertjében gazolnak
S gyönyörködnek a virágokban
Miközben Isten szívére hajolnak
Kiteljesednek mind másokban.
Hitben, reményben, szeretetben
Óvja az Úr Őket
Most is ebben!

Febr. 02.: A szerzetesek világnapja

2.

Ezen a napon az európai szerzetes
Kibújik a cellájából
És ha meglátja az árnyékát,
Akkor hosszú kísértésnek lesz még
Kitéve ezen a télen

Fel kell készülnünk
Hogy a jót, helyesen fogadjuk el;
Mert tisztátalan lélekkel
A csodát megszülnünk
Nem lehet:
A helytelen szeretet
Nem válik javunkra;
Áldást nem ad
Csak a befektetett kemény munka.
Győz, s ki megtagad
Minden lustaságot.
Így
Boldoggá tudja tenni a Világot
S az irígy
Szívüek még segítenek is neki!
Mindenki tegye a Jót
- Amíg teheti!-

1A dolgom 2010 02 02.

Mire kaptam elhivatottságot?
Küldetésemén áldás van, vagy átok?
Káin vére forral engem
Vagy szabad az Úrral
 Kettesben lennem?

Nem tudom; szilaj indulataim
Robbantják ereim, s perceim
De megnyugszik pillantásom, s a kín
Mi testem tépi;-- árnyas berkein.
Hív az Úr a a Getszemáni kertbe
S lehajtom fejem a mellére
Mint a jó tanítvány
Ha elaludni készül
- Vagy a kised: mindahány.
Anyja ölébe, s merészül
Bújik oda:
- Hisz csak szeretetet kaphat;
Örök csoda:
Hogy féltőn óvott fiad maradhat
Mindenki: kit teremtettél...
(Bár engem mire, s miért ide tettél)
- Tűnődöm sokat-
S latolgom a földi dolgokat
Ahelyett, hogy csak az égre néznék;
Szárnyalhatna lelkem Hozzád
És nem lenne más a mérték...

2Ott, hol

2010 02.03.

Ott van a helyem
Ahová a fényed mutat,
Hiába kutat
Tékozló szemem
Más, csalóka, kies vidékeket
Ki tudja
Tán nem érdelem meg-..
Vagy a hit útja
Ide vezetett:
Itt van dolgom, tudom,: s lehet
Kiteljesítenem szavait, akaratát
S nem a magam javát
Keresve mindenben...
Ide küldött:
Itt van helyem !
S azon küzdök:
Hogy jobban tegyem
Mit Ő rám bízott...
Dicsőség csak Neki legyen
Hisz vezető csillaga
Újra izzott
Az Égen Tegnap, és Ma !

Az ok-okozati rendszert
Csak a szeretet haladja meg:
Mert innen indulnak a remények
Ez a létfenntartás utáni desszert:
- Amiért csak néha létezőnk-
És megbízható precíz eszünk
Megáll, ha találkoznak....
És rácsodálkozik.....
Pedig egyesek rászoknak
És mily jó nekik!
- Hogy nem eszükre
Hanem szívükre hallgatnak:
Rég- megnyíló vesztükre
Pedig- sajnos mily kevesen vannak
Ők!-kik igazán megörvendeztetnek:
Jézus társai lehetnek
S tanítványaként szeretnek
Mert a szeretethez nem kell indok;
Elég aha csak az ördög nincs ott
A szeretet mely értelmet ad a Létnek
Ha érzem és teszem:
Tudom, hogy miért élek!

1 Élethossziglan

2002 02 08.

A nehéz embereket
Azért küldte Isten
Hogy az általuk okozott sebeket
Túlélve a hitben
Megedzödjünk a szenvedésben
S legott- majd az örök éden
Megérdemelt jutalomként
Felüdülést nyújtson
Az életünket adva érte buzgón!

Te csak használd a hitedet
Isten mozdítja el a hegyeket!
Hisz egyebed sincs Neked!
Mert a lehetőségeket
Is Ő adja:
Az ember
Csak ajándékba kapja
Aztán hogy mer, vagy nem mer
Kis- vagy nagyhitűségén múlik-
Az Isten néha Jóemberek szívébe bújik:
Kik nem saját dicsőségükért küzdenek
Életükkel Jézust dicsőítik meg!

Adj hát boldogságot környezeteknek
S Ő majd Neked fizet meg !

Köszönöm anyámnak az életet
Köszönöm, hogy végbement
A csoda:- s megszülehettem
Hogy mindenki ott volt: értem !

Köszönöm, hogy akartatok
Hogy az álmaitek nagyok
Voltak rólam...
Remélem: bepótoltam
A hiányt, hogy Veletek maradtam
Istennek hála, én csak akartam....
De mi az ember akarata?- semmi
Ha az Úr azt nem ellenjegyzí

Így negyvenkilenc évesen
A boldogságot keresem
S nemcsak a magamét;
Úz az Úr hangja.
Tovább mégy!
Mert tovább kell menned!
Kedves szava- nem haragja
Hív: Harcosommá lenned
Kell;
Küzdelmekre fel!
A 49 nem érdekel!

Kiharapta az ördög
Testedből a lelket
S kiszívta a vért.
Ami még jó volt Benned

Majd otthagyt
Mint egy sárkupacot
Melyből próbált az Úr,-nagyot
Formálni: Embert:Ádámot

De csak teste lett a sár-
Istené a lélek
Miért hagytad kimarni Belőled
Mi nem is Tiéd
S most az övé lett -...

Nem a Tiéd minden
Amiről azt hiszed !
S elkótyavetyéled;mint életed:
A benned gyújtott szent tüzet !

És végképp nem marad semmi
S nem leszel több, mint föld, agyag
Megkeserítve mások életét
Kik érzik, hogy lényed :
Üres, és ingatag

Tűztem sárga virágot sírodra apám
Tudom: azt szeretted
Hóba szúrtam, születésed napján
Pustolt a hó, - te már régen levetted
E gyötrelmes földi testet
Ott lent, a rögök alján
Megpihelve jó nagyapám karján
Egymás mellett, egybeforrva.
Porból vétetve, s újból porba

Imát mondtam értetek
Esdttem Istent, hogy vétketek
Ne válasszon el Tőle- nagyon
Kegyessé legyen a Nagy Hatalom
Ki engem itt hagyott; Téged felvett
Szenvedésből ennyi tellett
Mondtad, hogy az útnak vége
Kezdődik a reménysége:
Hisz minden hívő titkon várja
Azt a létet, hol nincs már pára
Sem árnyék, sem betegség, sem fájdalom
Vágytál rá a végén:- nagyon
Mikor görcsbe rándult e test
S elengedte a lelked
Könnyem csordul- patakot fest
Bennem él a szereteted

1

Nagy a kuszaság az életünkben
Nincs iránytűm, nincs térképem:
Így szinte elveszettnek érzem
Magamat
S tétova az akarat
Mely tovább visz, s végzetünkben
Biztosak lehetünk...
Ennyi volt, csak ennyi jutott
Nekünk!?- Nekünk....

2

Van térképem: az Ige,
Iránytűm a kereszt
Erős hittel teljesítve.
Mit a nap megkövetel
S a boldog percet:mit ereszt:
Békében töltöm el,s az eljövétel
Nem riaszt;s a Vég :csak nyugalom!
Biztos kézzel vezet a megtervezett utamon
Nap-mint nap és évről-évre;
Mindig elkelt segítsége
Vele, az Ő dicsőségéért
Ki ellenünk?! És ugyan miért?

Az egész életünk
Arra szolgál,
Hogy megtanuljunk szeretni...
Milyen jó nekünk,
Hogy a cél
Látszólag csak ennyi
De mily nehéz megtenni!

Nemcsak akkor,
Ha jókedvünk engedi
Vagy várjuk: hogy az agg kor
Eljön, s majd...- szeretni :
Ráérünk, és addig megtanulunk...
Mert ha akarunk: mindig tudunk!
Bár néha nehéz, és önuralommal teljes
De aki nem bírja :
Az bizony selejtes
Elveket forgat az agyában
És szeretetének sok a híja
Nem oszt, és nem kap örömeket a mában
Eleget
És nem ott keresi , ahol van
Szívébe a meleget

Mikor elporladok:
Mikor nem leszek
Verseim: itt lesznek Veletek
S itt maradok.
A gondolataim, a lényem
Félreértetlenül:
Feketén- fehéren;
Hogy mi munkált legbelül
Hogy mitől sírtam,
S mi vigasztalt
Hogy ott lenn a sírban
Gyötrődöm, vagy a víg asztalt
Ülik velem körbe barátaim
Odaát, s az angyalok szárnyain
Lebegünk
S a Jó Isten ott van velünk
Mi benne, s Ő bennünk
És vígan vagyunk
Itthagynom e sorokat- mi voltam
Bennük vagyok, leszek, mert agyunk
Nem lesz, nem kell holtan
Csak a lélek
Ezért őrzöm, s szeretnélek
Addig tanítani

Boldogok a túrni tudók;
Mert Mi földönfutók
Sok bajt kell, hogy elszenvedjünk
Oly sokszor, és már semmi kedvünk
Folytatni; mi kín, fájdalom
Gyötrődünk, s a vágyakon
Felülemelkedni nem tudunk;
Hiába köröket futunk
Sokszor bukunk,
S csak néha szárnyalunk
Nem simogatunk szavakkal
- Csak tárgyalunk-
Jót nem teszünk, s az arannyal
Csak magunk próbáljuk boldogítani
Így a kevés jó, mi bennünk van, ami
Isteni adomány:- nem kamatozik
Amire kaptuk, s akire tartozik:
Feledtük régen
Így hiába keressük az angyalokat
A hamisan megfestett égen!

1 3o évesen

2010 03 02.

1

Harminc évesen
Nyitott előtted a Világ
Gyermekeddel, nejeddel
Boldogabb embert ugyan ki lát
Nálad?!

Ki a küzdelmet próbáltad
Próbálad
Volt már jobb?
Vagy MOST csodálatos az élet?
Élvezed, becsülöd, és kéred
Az Urat, hogy áldjon meg Titeket?
Hisz érzed állandóan: hogy szeret, és szeret
S a Család is, mi is-noha távol vagyunk;
Egymásért dobban szívünk
És rezdül agyunk
Habár nincs sok hírünk
Egymásról, a szeretet Istene
Gondot visel ránk- én hiszek Őbenne
S kérem: vigyázzon Rátok ezután is
És így minden jó; mutatis mutandis

2.

Harminc évesen
Elbájoló szó az hogy: édesem!
Sok titkot, s gyermeket rejt
S a vágy sok örömet sejt;
Gyarapszik a család, nő a rokonság
Minden széppel, jóval
Mit a JóIsten ád
És megnyugtató szóval
Vígasztal Ida
Ha nem megy minden könnyedén
Az asszonyok legszebb-legjobbika:
Kit bárki másnál e földtekén
Jobban szeretsz
Jó Neked- Boldog lehetsz!
Adjon az Isten még száz évnyi boldogságot
Hogy mennyire szeretünk- azt most látod!

Szerettelek, szeretlek, és szeretni foglak!
Kedvesebbet, igazabbat.- ugyan mit mondjak?
Szállnak az évek
S Neked szánt az élet
Kéz- a kézben, egymást átkarolva
Küzdünk, vagy vidulunk egybeforrva
Mint egymásba ojtott vesszők
Közös gyökérrel.
Biztos talajról, éltető fölénnyel
A jeges szelek ellen, melyek metszők...

Akármi történjék is
Valódi, vagy vélt hibák miatt
Nincs az a sakk-matt
Vagy megtévesztő, hamis
Öröm
Mely túlmutatna
A kettőnk által megrajzolt körön

Igent mondtam, mikor a pap kérdezett
Igent mondok, mert más nem létezett
És nem létezik
Büszke vagyok erre, hogyha kérdezik
A szerelemre, mely Irántad lobog
S a szeretetre,
Mert a szívem Érted dobog

4 Te tudod!

2010 03 23.

1848.-ban vérével, és karddal
Segítette a Hont, ki a karvaly
Rablóktól féltette e hazát;
Manapság az igazát
Bizonyíthatja
Egy-két helyes szavazattal:
Nem kell vér, csak egy asztal,
S rajta nyilatkozni: hogy mit akar;
Tolvajok után takar
Vagy fényt nyit a jobb jövőnek
Eléjük siet; akik jönnek:
Kik igazán MÁST vetnének:
Becsületet a Magyar Népnek,
Megbecsülést a Munkának
És félresöprést: kik másra várnak...

Kis keresztet hova teszed!?
Nagy keresztet hol szerezted??
Ki súlyosbította a válladon?
El ne felejtsd majd a napon:
Amikor szavazol...
A bátor sohasem henyél!
Április tizenegy! Ott legyél!
TE tudod hol!

Dr Szluha Gyula
www.szluha.fw.hu

1 Nőnap vers 03.08.

Nem omlunk lábaitok elé,
S Ti sem vállainkra
Más idők járnak, s ágyainkra
Puha vánkost bár tenné
A szerető női kéz
(melyért meghalni kész
Az igazi férfi)-
De ezeket nem is kéri:
S ágyát maga veti meg.
Egymással küzdenek a nemek
S egyre ritkábbak az igenek...

Emancipációban fuldoklik
E megkergült világ
A Nőnap egy vicc; pusztán hit
Szimbólum helyett: elcsépelet virág
Megbecsülés helyett egyenlődsdi
Mely a bukott rezsimból nőtt ki

Harcra gyúlnak a nők
A férfiak ellen
Bizonygatva, hogy egyenlők
És becstelen jellem
Ki hiszi, hogy nem azok.
Férfisoviniszta gazok!

Pedig nem egyenlők.
Többek annál!
A NŐ, mely Örök
Megcsalatra áll
A szüfrazettek előtt
Ti képviselitek a Nőt?!
Ti, kik a férfit gyűlölitek?
Egyenlőséget kértek: kinek?!
Hisz rosszabbak vagytok
Egy férfinél
Kék bennetek, és nem vörös
A vér.
Mint harisnya a lábatokon:
Ostoba a férfi, ki nem veszi zokon
Működésteket
Legyen Nektek Nőnap
És béke veletek!

Aki szeret engem
Attól én örökké kapok !
S míg én őt szerethetem:
Örömmel adhatok:
Bármit- ha akar
A szeretet hamar
Kívánja megadni- s nem ' majd'
Hisz kétszer ad, ki gyorsan ad

Ki mondja:- hogy:"szeret"
De fukar-:
Csak szavakkal, ha lehet...
Csak sugall,
De nem tesz semmit
Az érzésbe tettet nem tesz;
A szeretet csak benne lévő hit
S a szeretett fél ettől nem lesz
Szeretve, csak áztatva
És nőnek a hiába vágyak ma,
Holnap, és holnapután...
A szeretet elhal ostobán, bután;
S mi örök lehetne
Eltemettetik:
Tettek nélkül szeretve
Olyan mint az Isten nélküli hit !

1 Nővéremnek 2010 03 13.

Most van. Akkor
Mikor Boldognak kell lenni
Mert nem aggaszt még
Az agg- kor
És megtanultál igazán szeretni
S az élet, látod: szép

Most teljesezhetsz ki,
Békéd nyugtathat másokat
Merhetsz bátran álmolni
És megvalósítani az álmokat

Most kér az Isten
Hogy teremts magadban rendet;
Erősödj meg a hitben
S élvezd
A győztes engedelmet!

1 A mobil 2010 03. 10.

Haragszom a zsebtelefonra.
Mert előlem gazul ellopja
Őt,: akivel együtt vagyok
És egyedül maradok!
Testben ugyan:- itt-
De szelleme, lelke elröppen-
Telefonál: s én nézem közben
Mással, Másért, Máshová: s a hit
S a látszat;-hogyan itt van:- csal
Én nem terrorizálhatom
Egy-,, Tedd le!”-paranccsal
Mert a szó : sért, s nagy hatalom
A közelség, mely átível a távolságokon
Így: nem én vagyok Vele
Holott: Én vagyok Vele
Rám néz, vagy elfordul
De nem lát a szeme
A semmibe réved- s megkondul
Bennem a vészharang:
Nálamnál mindenki fontosabb!

1A házasság

A házasság :kegyelmi állapot
Mert különben értelmetlen
Minden gondolatom végén várlak.ott
Hogy segíts, hisz éned bennem
Szétolvadt, s én szívedben
Fészket leltem
Noha kapcsolatunk nem az édenkertben
Hanem itt a Földön köttetett:
Mely sok gonddal-bajjal kövezett

Kanálcsőrgés, szemrehányás
Volt persze sok, s mindahány
Eloszlott,s a párra vágyás
Győzött, mint a lány:
Ki sokszor kéreti magát
De végül boldogan öleli át:
Akit szeret
S házasságunk rengeteg
Öröm, és szépség forrása volt, s leszen
Ugye Te is így gondolod,
Ugye édesem?

A Bán családnak

Kikhez közel sodort az Élet
A közös küzdelem,
A remények;
Mert ott vagytok velem
Együtt- a Jóért
Nem bérért- bagóért
S nem is azért...Hitből, szeretetből!
Nem tágitok, s Ti sem ettől!
JELEK legyünk, ha kicsik is
Hogy megtörjük a Világ hamis
Ábrázatját!-
Így adom át
E kötetem : Nektek;
Kiket szerettem
S szeretek!

4 Március tizenöt

2010 03. 15.

Hol vannak a forradalmi ifjak
Kiknek lángolt a szívük
És nem bírtak
Csendben maradni;hitük
Nem hagyta őket;
Nem bírták a szemellenzőket
Az elnyomást, a zsarnokságot
Kik a Világot
Sarkaiból akarták kifordítani
Egy ünnepnap, egy avított valami
Egy húszforintos kokárda;
Mely alig jelent már ma
Valamit egy fiatalnak
Eszmények, Hősök hol maradnak
És hol maradtatok el?
Ma amikor senkit semmi nem érdekel
Ma: amikor sokkulacsos
És korrump a Világ
Mikor minden viszonylagos
És mindenki hibát
Keres, és talál az egymásra uszított nép
Amikor végképp nincs példakép
Amikor ismert jellemtelenek a nagyok
Március tizenöt
Sápadt fényben ragyog!

4 Kokárdásan 2010 03 19.

Március közepén
Kokárda nyílik szívemben;
Nézzük egymást: ő-meg én
Nem csalatkozom hitemben.
A forradalom lángja
El nem lobbant:
Hevíti, és inszeminálja
A csüggedt elmémet, s dobbant
A szívemen erőteljeset
Miért erőtlen népem
Hogyha most lehet
Ha most tehetné
S lerázhatá az igát
Az örömujjongástól
Ugyan ki lát
Meg egy költőt
Egy orvost...- pont őt
Persze, ha boldogok lesznek
Majd a percek
S a jobbra hívó álmok
El nem vesznek...
Hadd sodorjon
A tömeg a jó irányba
Isten és a jog kapuját
Szélesre kitárva
Hadd legyen,
Hadd változzon valami már
Őseink porából épített sok légvár
Elég volt, legyen változás
Későbbi sok áldás, vagy átkozás!

Mint vak kristály
Sugározz rám fényt
Hogy szétszórjam
S ki körülöttem itt áll;
Mint nagy jótéteményt
Kaphassa Tőled, s én rólam:
Sokfelé menjen; sokaknak
Kinyíljanak-
S zárt, vak ablak
Ne legyen senkinek szeme
A Te fényed vihessem bele
S vidítsanak
Soraim száz, ezer lelket
Általad, s Neked víve szebbet,
Jobbat, és Tisztábbat:
Olyat, mit igazán kívánhat
A Mester, a Teremtő, a Jó Szülő
Fényed add Uram, hogy kihűlő
Szívünket felmelegítse
Segíts, mert kályháink így se-
Úgy se adnak elég meleget
Pedig fűtünk, fűtünk
Ahogy csak lehet
Persze hogy kell
A Te kegyelmed!

Isten a bűnt is úttá változtatja
Mely Hozzá vezet
Ha végig megyen rajta
A megbánó ember
Hisz Ő szüntelen szeret-
Csak elindulni nem mer
Ki azt hiszi: késő már...
Nem hiszi, hogy Ő mindig vár:
Mert az elbukást
S a felemelkedés vágyát is látja;
És minden mást
És mégisincs sohasem vádja
Csak kinyújtott karja
Utánunk
Mint a jó anyának
Kit ritkán látunk.
Szeretgetni vágyó
Ölelni akaró két karja:
Mellyel tékozló fiait
Magához vonni akarja
Évezredek óta
És születésünk pillanatától
Itt van velünk
És mégis olyan távol
Mikor mi magunkból
Messze űzzük Őt
Szerető atyánkat:
A Teremtőt!

2 Csak az! 2010 03 23.

Csak az foglalkoztasson:
Hogy a szereteted élő legyen
Lépj túl bajon-gondon
Ne kössön le a négy őselem!

Hisz többre hív annál
És még többre hív ma...!
Az Isten több puszta divatnál
Érzed, tudod magad is...!

Állandóan figyel.
Várja a jó tetteket
Ha benne, s a jóban hiszel
Mozgatórugód a szeretet

Jót tartogat számodra
Az Édent általad megteremténé
A szív gyümölcseit pártolja
S irányít állandóan
A Boldogság felé!

Az élet egy nagy bújócska:
Nem találjuk önmagunk;
Ilyenkor szidjuk, hogy ócska
Mert azt hisszük, hogy egyedül vagyunk

Nem találjuk a Célt, értelmet
A Miért-et, s a Hogyan-t
Szívünkbe annyi félelmet
Ad a perc, s rémület fogant
Meg sokszor- az öröm helyett
Így az édenkertből a Föld:
Pokol lehet;
Minden ami buja, zöld
Sivár, és aszott
A körülvevők pedig.
Hétpróbás gazok
Kik csak a Bűnt művelik...

Nehéz ilyenkor az Istent találni
Segítség nem kell, noha bármi
Jól jöhetne,
Bár néha meghalni szeretne
Az Ember, feledve képmás- létét
Nem találván az Úr vezető fényét
S elfelejti gyermek- mivoltát...

Kardos tanár Úrnak;
Ki távol élő jó barátom-
Így aztán ritkán látom
De nem adom fejem búnak

Itt küldöm Neki verseimet
Ha tetszik jó, ha nem: akkor minek-
Elteheti a többi könyve közé
S ha oly rossz,- akkor mögé

De ha örömet leli benne
Úgy víg vagyok;s epekedve
Várom sorait
Tán Holnap együtt . ott-
Ma egyedül : itt
Hisz minden örömet az Isten adott
S Bennünket is majdcsak megsegít!

Dr Szluha Gyula
www.szluha.fw.hu

1 Édesanyám születésnapján 2010 .04.28

Az én mennyei édesatyám
Éltessen soká édesanyám!
Számos boldog éven át
Nyerj sok küzdelmes csatát
Mindazzal szemben
Ki Néked, és lelkednek árthat
Te légy a tündér-szellem
Az Angyal, Akire vágyhat
Bárki, hogy szárnyaival megóvja, védje
Vigasztalja, és hogy legyen még reménye

Köszönöm atyámnak
Az én édes jó anyámat,
Hogy én lehettem a fia
S így nyugtalankodnia
Nem kell miattam
Óh Anyám!
Gyermekszívvvel odabújnék Hozzád!
Törékeny tested átkarolnám
S az volna a mennyország!

Bár most távol él a fiad
De a lélek-kapocs most is kihat
Minden tettemre, szavamra
Jaj, percenként Hozzád szaladna
E vén gyermek- mi én vagyok:
A Te kisfiad
Ami maradok!

Ne szeretet és megértést

Várj másoktól

Hanem adj!

S ha megszabadulsz az elvárásoktól;

Maradj

Olyannak. Mint gyermek-korodban

Mikor dúskáltál örömben, és jóban,

Akkor tudtál a kevéstől is boldog lenni

Ha megérintett az angyalok szárnya: ennyi

A béke, s a tiszta szívöröm titka:

Nyitott lélekkel a Világot jobbítva;

Megszentelve a percet

Alapozva a jövőt-

Hittel erősítve a merszet;

Így világítva az emberek között

Ennyi a feladatod !

Nem több, nem kevesebb

Tudod tenni, ha akarod !...

De független ettől a pénz, a kereset

A mammon csapdáit kikerülheted:

IGAZ leszel

S mi több: Nemesebb !

1 Szluha Mártonnak 2010 04 14.

Az én rokonomnak
Kitől megismertem őseim törzsfáját
S nem tudva mit hoz a holnap
Hány száz évet ölel át
A „Verbói Szluha”- név
Kötelez, mint a majd ezer év
Mióta tudunk magunkról
Elszórtan, mindig a hadúrtól
Függően,, ahol,s ami a kötelességünk...
Adja Isten, hogy nekünk végünk
Ne legyen
S a „ Szluha” név átnyúljon
Több ezreden
S ki nekünk ártana-hulljon!
És ne Mi, gyermekeink, unokáink!
Adja Isten
Hogy erős legyen a családfa
Ahogy jutott máig:
Kitartásban, hitben,
És büszke legyen rá,
Ki tartozik alája!

Én nem azt az értéket
Képviselem, mint Te
Mások a célok, a mértékek
Ugyanazt viselem bentre, kintre-
Nem váltom a kódot
Más miatt aggódok

Nem akarok megfelelni
Azoknak az elvárásoknak
Melyekkel nem értek egyet
És sem szerepelni,
Tetszeni a Soknak
Másoktól várván a kegyet.:_
Sem eladó, sem vevő lenni
A húság vásárán
De jó lenne, csak az lenni
Kit szeretsz; hogy vágyjál rám
S kit szeret a Gyártó, a Küldő;
Céljait kutatom...
Kezem közt az eltűnő idő
S próbálom, hogy ne kallódjak el
A csapdázott utakon

1 „Aki az eke szarvára” 2010 04. 20

Nem látnod kell a jövődöt-
Hanem: lehetővé tenned!
Mert amit cselekedtél tegnapelőtt
Azzal kell most számot vetned!

Csak a mában születnek
A valódi tettek
A múlt lezárult-
A holnapot nem tudjuk
Az elmúlt perc már elmúlt
Az-éppen pillanat-köreit futjuk!

Nem odázhatók el
A helyes döntések;
Fukaron, vagy mértékkal
Az elő, vagy a hetedik pecsétet
Törték meg
Az angyalok- mit számít!
Még kell
Most tenni : amit lehet
Hisz ezért születünk embernek
Tudattal,döntési joggal, és engedéllyel
Nem állhatunk meg;s ki jajveszékel
Siratva a múltat, vagy félve a holnaptól
Segíts neki :Most akkor !
És testi-lelki erődet feszítsd a munkának
Reményt adva a jövőnek
Megszolgált bért a mának !

3 Ima a szerelemért 2010.04. 19.

„ Mindennapi szerelmünket
Add meg nekünk ma!”

ADD Uram . a szerelmet;
Mindenkinek e kegyelmet;
Hogy beteljesülhessen álma
S foglalhassa imába
Neved
Ha lehet:
Add meg a mindennapi szerelmet

ADD Uram, hogy lelkünk erősödjön;
Párunk mosolyában az orcánk fürödjön
Szerelmünkhöz bújhassunk
Nyugalmat keresve
És oltalmat nyújthassunk
Ha sok e világ keserve

ADD, hogy csókunk tiszta legyen,
És üdítő örömmel teljes
Hogy mindenki a párjáért tegyen:
A legtöbbet, hogy érette szerelmes
Önátadó vágyát
Révbe terelje
S így boldogságát
Meglelve
Harmóniában megélt napokkal
Teljen el a lét,
ADD uram a szerelmet
Bőséges marokkal...!
S a lelkünknek békét!

1 Gondolatok anyák napján 2010 o4 20.

Feltétel nélkül csak Anyánk,
S az Isten szeret minket;
Mindkettő vár reánk:
Mindig, s kezeinket
Imára kulcsolva
Mutatnák a helyes utat...
Kósza vágyunk bármi után kutat
Bármely úton; Hozzájuk visszatérhetünk
Szeretettel, bármikor kérhetünk
S Ők- csak adnak
És mindig a miénk maradnak!

Édesanyánk szívére hajolva
Ujjongva dalolna
Gyermeki- felnőtt ajkunk
Hogy az Ő kedves gyermeke maradjunk
És Istenünk
Tenyerébe írva nevünk :
Ki Anyánkra is vigyáz...
És bárki bárhol hibáz:
Megtart szeretetében
Úgy mint Anyánk régen,
És most is, mindig...:
Szeretetük szeretetre indít!

Dr Szluha Gyula Antal
www.szluha.fw.hu

Érett e lány:
Papírja van róla!
És láthatja mindahány
Férfi, ki megpillantva aggódva
Néz fiára, hisz mindig a NŐ dönt!
S e lány: NŐ LETT!- Ezért köszönt
Most e vers, s a rokonok hada;
Bizony elmúlt a gyermekkor java;
Új küzdelmek várnak:
Felnőttes örömök és vágyak;
Új, önálló lét, és értékek
Tudj Isten-csak szerető szív érté meg
Gyermekének kósza útjait....
Ezért vagyunk újra itt:
Ünnepelni Téged, élted, léted;
S Veled leszünk, ha Isten éltet
Még sokszor, és sokáig-
Bárki bármit állít:
Önálló az, ki tud kire támaszkodni:
Rokonság, barátok, s nem holmi
Légből kapott frázisok,és önös érdekek....
Keresd mindig azokat, kik szeretnek
És önzetlenek veled
Lényed legyen
Mindig a szeretet!

%

1 Kriszta verse 2010-05-26

De jó NŐVÉRNEK lenni !
80 ezerért a belünket kitenni
S panaszkodni fűnek- fának:
Cselédjei vagyunk a kórháznak!

Éjszaka kelni, hajnal előtt főzni
A három műszakhoz egy életet kötni
A család bánja, a gyermekek sajnálnak;
Szorgos cselédjei vagyunk a kórháznak

Hisztis, pökhendi betegekkel a bajban
Mindig a lekvárban, sohasem a vajban
Létünk fojtója a lucsok, vér a szenny
Oly messze, s egyre távolabb a menny!

De jó nővérnek lenni;
Ahol baj és gond folyton ezernyi
E vonzó pálya az emberekért mindig
E csodás pálya oly sokakat indít-...

El, messze a fehér ruhától!!
Itt van a horizont, s a közel: az távol
Alig lát szemünk az alvás megvonástól
S amit kapunk:- hervasztja létünk
Sokszor gondolkodunk rajta
Így ugyan minek élünk!

Meg kellene tanulni játszani
Örömmel, és önfeledten:
Mindig Isten szavára várj, ami
Bátorít a győzelmekben !

Játékos, tiszta gyermeki szívvel
Végezni a kötelességeket
Létünk gyümölcseit édes-jó szájízzel
Fogyasztani, amíg csak lehet

A kötelességnél kicsit többet:
Amit megtenni lehet még
Játszani jó, sok az ötlet
S a szelíd vágyakat megadja az Ég

Örömös örömmel
Dicsérd hát a Mestert:
Ki figyelj játékunk
S boldog hogy ha jó
S ha megfáradtunk
Vagy túl sok közönnyel
Hűtene a világ,-hogy féljen aki fél
Vagy a gonosz manó:
Az ellenfél
Őhózzá szaladunk;-
Lélekből, s a testünk elporlik hamar
Míg Ő tárt karokkal vár
És szívébe betakar...

Isten megadja
Ami valóban kell Neked
És szeretete nem hagyja
A kibírhatatlan terheket

Mennyei édesatyánk Ő;
Tenyerébe írva nevünk
Véd, óv, : s ami még elviselhető
Csak azt hagyja nekünk

De magunktól nem bír megóvni
Ha döntéseink helytelenek
Hiába megyünk olykor gyónni
Ha mindig károsodik a megélt szeretet:

Ha a könnyebbik utat keressük
Átkokon,és könnyön át
Óh, miért ne egymást szeressük?!?
Az önzés csal diszharmóniát
E nekünk teremtett világba!
S a Megváltás, a Pünkösöd : hiába
Jött el, mert a szentlélek ereje
Ellen szívünk vasbetonnal fedve le
Bele a sárba : bűneink mocskába
S hiába fúj a virágillatú szél
A mi rothadt szíveinkből
Csak mérgező sóvirág kél,
S ki megízleli: eldől;
Görcsök közepette
S visszaüt e századra is
Ősapánk: Káin gyilkos tette...
Mosolyunk hamis
A fogak fehéritve, izmok betanítva
S kinek teste nem jó: nyitja
S alakítja : a plasztikai sebész...
Öntörvényű az ember, s igen merész:
Állandóan Isten ellen lázad
Belőle kipusztult az alázat
S így telik el e bűnös század!

Itt a Duna kanyarban Bajánál
Hol a Türr István emlékmű a partján áll
Virányos a lét
A lélek felsőbb szintre lép
Mint a hegymászó a napsütésben
Feloldódom a jelenlétben
Mit e perc ad a természet ölén
A csend beburkol, s mögém
Dobom az Élet nyugjeit!-
Oly jó nekem ülve itt
Nézve a Dunát a padon
Mélázva :-önköreim láncait elhagyom-
A szellőn, a vízen, a természeten
Istenen, ki adta nekem
E csodálatos dolgokat
És mindent, többet: oly sokat...

Hálás szívem zeng a madárdallal
Érzem: tenyerébe hajtom fejem
S szemem lezárja egy csókkal,
/ Ezt a napsugárban érezhetem/
Vágyó szívem megtelik minden földi jóval
Röpke szunnyadás, s lelkemen
Beforradnak a sebek
Istenem, hittel, s akarattal
Hú fiad- Segíts!- hadd legyek!

2 Mostanság 2010 05 08.

Atyám: nem értelek
De bízom Benned
Félek, s féltenek
És szereteted
Olyan távoli, megfoghatatlan
S a gonosz itt van
Ezer alakban
És nem erősít a hittan
S az ájtatoskodás
Csak a szilárd hit
És semmi más
Csak az segít!

Keszekusza világunk
Egzaltált, rohanó népe
Ahogy törtetünk, s nem várunk,
Hiába élt, él elébe
Egy jézusi , igaz utat-
Könnyebb utakat kutat
Remegő, lázas tekintetünk
S közben csak vétkezünk....

A jónál jobbat akarunk tenni
Az evangélium nekünk már semmi
A Jó Hírnél-- van jobb
A csendes szónál- a hangos-zajos dob

Leigázott, kirabolt földünkön
Győzedelmi éneket harsogva
Azon dolgozunk,
Hogy a Lélek eltűnjön-
S ne mi, hanem az Isten
Legyen az apokalipszis foglya!

Ha Te lennél a Megváltó
Hogyan viselkednél?
Mindig azt tenni, ami jó!?
Akkor valóban Te lennél?
Vagy azért vagy Te Te
Mert helytelent is tehetsz
S beletaposna az önérzetedbe
A parancs,hogy:” Mindig szeress!
Minden körülmény között!”-?
Hogy Te lehess a fénybe öltözött
Hogy Te legyél a harmat
A szomjazók ajkain
Szíved maga legyen kamat
S a dalolni vágyók lelkében a rím !

Ha Te lennél a Megváltó
Napjaid hogyan pergetnéd?
Miről lenne körülötted szó
És felvállalnád, mernéd
Az Istent képviselni közöttünk?
Mert mi csak megyünk, s jöttünk
Bűneink előtt, és után
És Isten fényudvaránál
Félszegen , után
Töltekezünk, és megbillenve áll
A mérleg, ha megmérettetünk
Ha Te lennél a Megváltó nekünk
Hogyan tudnál jobbá válni?
De jó lenne megpróbálni!

Éjszakában, hóban , fagyban
Nyáridőben piymallatkor
Esőben, és szélviharban
Jönnek ők, mert pontban hatkor:
Kezdődik a műszak
Évtizedek, évszázadok óta
Akiket várnak, akiket hívnak
A betegek
S nincs olyan óra
Sőt perc, amikor dolog nélkül lehetnek
S közben életharcot vívnak
A csekély bérrel bélelt pályán...
A megbecsülés nélkül fáj ám
A mindennapi robot!
Százból tíz dohog
De tovább is precízen dolgozik
Míg a többit elhagyja a hit
És más, könnyebb életutat választ...
Hol nem az éjszakai műszak bágyaszt
Vagy több a bér
Vagy tisztább, mert kevesebb a vér
Vagy mert ki tudja...
De a maradék lelkesedés
A gyógyítás öröme, szeretete
MEGTARTJA újra, és újra
A KÓRHÁZUNK!, s benne
Mindig is lesz a nővérnek becsülete:
Egymás, s a jó emberek szemében
Míg dolgoznak serényen:
Kézzel, és szívvel
S noha pályájuk nem ível
Magasra
Nem mennek panaszra
Senki elé- soha
Sorsuk bármily mostoha,
Szerény, vagy lázító
Lassan elfogadják:
Már így is jó
S a szeretetet csak adják, adják
Ápolónak lenni: különleges lét!.
Két kézzel szórva
A törődést, s a békét!

Dr Szluha Gyula Antal

1 Az, ami nem kell

2010. 05. 17.

Az emberek elutasítják
Hogy szellemi életre ébresszék őket
Védik magukat, és nem tudják
Hogy semmit arat, ki levegőt vet

Mert ki mindent lefitymál:
Nem lesz több- attól
És ki sehová sem áll
Ő az: kiért a kakas szól
Ma is: mint mikor Péter
Krisztust háromszor megtagadta-
Emberi gyengeséggel
Ahogy a félsz magával ragadta

Nem kiállni a jó mellett:
(Nélkülem is volt;- majd lett!)
Az integritást védő falak
Oly nehezen
De leomlanak!

1 Óh az anyák napja 2010 05-16

Édesanyám!
Nincs szebb szavam
Sem más nyelvben, se a magyarban
- Mely ennyire melenget:
Ennél jobbat
Ennél szebbet
Meghatóbbat
Nem ejthet ki a szám
Óh drága Édesanyám!

Te Énbennem
S én mindig Benned
Bár a köldöksinórt éreznem
Nem szabadna, ne is engedd
De a szívem megszakadna
Hogyha nem szaladhatna
Édesanyukájához- kisia
Igaz, ötven éve már, kis hía
De mégis gyermek- szeretettel
S de jó, hogy mégis ez kell.
Az anyáknak, s így a jó:
Így teremtette az alkotó
Őket
Az anyákat: a tündér- nőket
A gyermeküket védő sárkányokat:
Angyalokat
A két remegő kézzel átölelő-
Anyákat Áldd meg Uram
S a szeretetért, mely szavakba nem önthető
S adjál sokat
E Világnak- Belőlük
Hisz érezzük: mily áldás a létük
S napjainkat hogyan aranyozzák
Ők: a Világ nemtői: az édesanyák!

Az anyák könnyei
Csak hullanak
A gyermekeik miatt !
-Sok a kezét tördeli:
Óh, csak tudjanak
Okosan élni: e riadt
Káosz, hamis Világban:
Mely nem épít jövőt, s a mában
Csak talmi érdeket keres
Nem a tiszta értéket;
Lehet az mocsok is, csak jó fűszeres
S elvetik a mértéket
A könnyen megtéveszthető fiatalok...
Hogy tulajdonképpen mit akarok?!?
Szebb jövőt Nekik!
-Mint ami felé indulnak
S bárhogy is hirdetik
Ne fordítsanak hátat a múltnak
Hogy azt mi jó- vegyék át-
Hogy nihilből nirvánába nosztalgiát
Ne ültessen lelkükbe senki sem...
- Ezért könnyeznek az anyák:
Azt hiszem

1 Remény 2010. 05. 31.

Ha az álmoknak búcsút mondunk,
Nem vagyunk, csupán voltunk.
Ha elszárad a hit, kiapad a bizalom
Vajh mitől is lenne
Később vigalom
Ha nem sarkall semmi sem a tetre?

Fátyolos szemekkel 2010 06.02.

Fátyolos szemekkel
Nehéz a Jövőbe nézni Kedvesem...
Mégis, kérlek: vezess el
Oda engem kedvesen
A szépségeddel, a bájjal
Mit benned találtam
Szemben ezer akadállyal
Mi van e világban

Légy Te a biztatásom
Szerelmünk, s hitünk közös talaján;
Legyen életünk egy álom
Hogy boldogok vagyunk- talán

Mit megálmodott Rólunk
Teremtő Atyánk
S tesszük ami dolgunk
Míg örök nyugalmat ad reánk

Boldog az a város
Mely a magyar tánc
Bölcsőjét ringatta;
Sokszínű népe virányos
Kedvének : itt adta
Meg a módját egy románc
Melyből országos jókedv kerekedett
Nem volt e táncmód,- de lett
S átvette a Magyarság: a Kárpátokig..
És itt született: ITT
Az én városomban:-Baján
Mert kell tudni csárdásozni, -az ám!
Rezgőt, lassút, és gyorsat
Nem magyar az ki csak mások után koslat
S nemzetünk e táncát nem ismeri!
Gyorsan táncórára kell küldeni,
Kalapot a fejére, csizmát a lábára
Vagy színes szalagot hajába
És szép rokolyába....
Meg virtust is kapjon,
Mi van e népnek
Hogy e táncot
Ne vigye el az enyészet;
Hogy örömünket leljük benne
Századok múlva is:
Táncunkkal ünnepelve
Létünk, Magyarságunk
Mely :Volt, Van, és nem hamis!
És Isten adja- hogy: Legyen
Itt az alföldön, s túl a hegyeken!

Dr .Szluha Gyula

Bajának is van már
Mindszenty tere:
Lassan boldog lesz Ő is-
S Vele
Az utca, a tér embere.
Ki mellszobrára tekint;
A példakép megint -
És hősi kitartásról mesél:
Istenről, a bizalomról, s megér
Néhány percet elidőzni itt;
Emlékezni, hogy mily erős a Hit,
Remény, s a Szeretet
S hogy szeretni akkor is lehet
Ha tiltják, s átkoznak érte...
A mártíroknak vére
Nem hiábavaló!
Majdcsak győz a Jó
A bűn felett
S az embertelenséggel
A Szeretet!

Dr Szluha Gyula Antal

A hársfaillatú estéken
Mikor vállamon alszol éppen
Kissé meg-megrezdül a tested
Álmaid nyomán...
És el nem ereszted:
Mi Isteni adomány:-
A múltat a jövővel összekötő
Álmat
Vajh most milyen világot
Látsz, míg ajkadról harmat cseppen
Párnánkra, amíg szerelmemben
Meggzépült arcod vonásait nézem
E kora nyári
Hársfaillatú estéken

Hozzám simul hálóínged;
Érzem véred buja csábját
Pedig Te elhagytál Minket,
Hogy az álmok mezejére válts át
Puha, békés ágyunk helyett...
Hiába tüzel vágyam e szépen vetett
Vánkoson
A pajzán Ámor eloson
S melléd alszom én is
Csendesen:
Szerelembe szunnyadva
Édesem, kedvesem

Volt egyszer egy élet
Elindult, s elenyészett
Nem maradt itt tovább:
Növeli az angyalok karát-
Kik dicsérik az Urat
Örömmel, békével;
Befejezve az utat
Mely idelent a végével
Fenyeget
Így a kezdete lehet
A túloldali létnek
Mely csak jónak, szépnek
Teremtett
S csak a kiváltságosoké lehet

Bele kell nyugodnunk
Van más, több földi gondunk
S a szeretet hídján
Néha Hozzá áttalálunk
Könnyeinkkel vívván
Bízunk, hogy halálunk
Után majd találkozunk Vele
Hol örök béke lesz
S a nyugalom ideje...

Mennyire vagy
Apja/anyja gyermekednek?
Vagy milyen felnőttet nevelnek
Belőle a médiák: – Helyetted?
A kitartás mikor hagy
El Téged ?
Hogyan korcsosul el nemzedéked
Az ifjúság szemében?
Te mennyire vagy példakép – éppen?

Szeret-e Veled lenni gyermeked ?
S mennyire tölti be a számítógép
A pótszülő- szerepet?
S Te a beszélgetést-
Vagy a távirányítót keresed?

Ismeri-e az együttlét örömét
Kinek oly fontos jövőjét
Te dédelgeted?
Önmagadnál gyermeked
Fontosabb-e Neked?-
Vagy a munkád, a karriered?

Tudsz-e szeretni
Mert a Kis Herceg rókája
Tudta mi a lényeg!
Karold át gyermeked
Hogy feledje a számítógépet !

A magyar társadalomnak
Erkölcsei megújítás kell
S akkor majd megteremti rá
A gazdasági fedezetet

Nincs helye a kosznak- lomnak
Tudjuk : szívvel, és ész-érvekkel
Bizonygatni, s így európaivá
Válhatna e nemes nemzet

S amíg csak csalnak, lopnak
Sokan, fehérre meszelt kezekkel
Kiknek a sors, s az Ármány megadá
A lehetőséget, s a bűnben aratniuk lehet...

Addig a Magyarot kihasználó alávalónak
Tekintik a többiek, hisz Nekik ez kell:
Olcsó piac, mely a szeméért is eladná
Akár szavazatát is, melyet
Most, és akkor is Krisztusra vetett

2 A kinőtt lelkiismeret 2010.06. 28.

Az Ember
Sohasem nőheti ki a lelkiismeretét
S ha mégis oly nagyra értékeli eszét.
Nem mer
Szembenézni igazán önmagával,
És Istenével
Jövőt tervezni a megcsalt Má-val?!
- Így hitével
Csak áztatja; hazudja a nyugalmat !
Nem tudja, hogy csak vet, de Isten arat
És boldogok
Kik megérik a bő termést
„ Nem a ti dolgotok
A betakarítás, csak a mag vetése”
Feladhatjuk a hirdetést:
Egy életet adok – becsületet kérve
Magamnak, hitemnek, s a munkámnak,
Kevéske örömmel beérem, hogy a búbánat
El ne vegye kedvem;
Ennyi csak az elvem
S hogy senki soha
Ne nője ki a lelkiismeretét
Sorsa akár jó, avagy mostoha
Mert így lesz az élet : szép!

Szegény Ignác!

- Mert szeretted-

Túlságosan a lelkedre vetted

A Magyar Egészségügyi Ellátást!

Mégse jelentett megváltást

Akkor – léted

S eltett láb alól a kollégákkal egyetértve

Feleséged

De nem volt vége

A gondolatnak

Az asepsis alapján

Most az anyák életben maradnak

Mindenütt...- itt is Baján

Kitartásod dicsérve

Túlélte a hited

Ha Téged agyon vertek is

Így jár, aki elébe siet

A Kornak, s gerince nincs

A kompromisszumok felé hajlani

Majd sepsisben meghalni

Az elvekért

Ez voltál TE- nemde kért

A sok kollégád, hogy hallgass

De az Úr irgalmas

S magához vett

Életed: fájdalom

- de hőstett!

1

Nagy Zsuzsinak
Ki Patakiné lett
Mire szerelme beérett
Most volt:- minap...

Az én drága nagynénémnek
Kivel egy országban maradtunk
S az igen gyorsan múló évek
Nyomot hagytak mélyen rajtunk

Az ifjúi hév elillant
Gyermekünkre, unokánkra nézünk
S a Boldogság, mit Isten villant
Nekünk jó, s ha kevés:elidőzünk

A régi, kedves pillanatoknál.
Mikor oly forró volt a nyár
És édes a csók, mint a méz
Oly szépek az emlékek is-
Mikre az ember hátranéz...
Az élet tünékeny, de nem hamis

Békés az érett kor
Szívörömmel teljes
Leülepszik a felvert por
És megszépül, mi kedves

Jó barátok, hitvestárs
Ki körülvesz jóban-rosszban
Unokáktól új varász
Érkezik e boldog korban

Megbecsülés, szeretet
Legyen mindig Veletek!
S hogy érezzétek, hogy szeretlek
Küldöm most e kötetet

1 Diplomaosztóra 2010-07-01

Az én kedves
Bérma- keresztlányom diplomájához
Adom e kötetet, mely nem teljes
Gondolataim tárházát mutatja
De kötődik a múlthoz, s a Má-hoz
Remélem, hogy
Sok öröms percet szerzek vele
S ha a sor belőle elfogy
Megkeres, vagy gondolatban veszekedve
Csapdos felém a távolból
Jó nekem, s Neki is az önkontroll!

Valki Viktória !
Ím e szemem szedett sorokból
Egy rövid szimfónia
Mely nem rólam szól, de sokakról
Rólad is, kik velem élnek
És öregbítik e nemzedéket

Használd e kötetet:
Amire megírtam
Hirdesd és éld a Hitet
És beszélj Istenről
Istenhez, mindig nyíltan!

1 Kongresszusi hívogató 2010. 07. 02.

Szeretettel vár Baja
Mely páratlanul szép
Kongresszus- élményt nyújtana
Annak, ki jelzi igényét

Vár a Város, a Duna, a kollégák
Kora ősszel most lépd át
Munkahelyed küszöbét
S nézd: mily kék az ég
A Sugovica felett
És érezd:
ott lenni mily jó lehet !

Dr. Szluha Gyula

1 Halászlé ünnep 2010.07.03.

Halat főzni: mindenki tud
Ki bográcsot látott már-
Mégis az érdem kinek jut
Kié a legjobb
 halászlével töltött tál?

Illatok, ízek orgiája
Lép elegybe a fafüst
 Csípős szagával
Júliusban a ponty sem bánja
Ha közös vörös lébe kerül
 a tésztával

Több ezer bográcsban,
 Üstben és lábosban
Baja lakossága élve
 Vagy félholtan
De főzi a LÉT !
- Mely meghatározza a Tudatot;
A jóllakottság adja a békét
Egy kevés bor: hozzá a huzatot:
Mely magával rántja
A hoppon maradt halat
Mely az IGAZI BAJAINÁL
Soha meg nem marad
És vígság, jókedv jár véle
Tánc, fesztivál, s városunk
 szerető népe
Megbékél egymással
S másokkal kint a téren:
Melyet tűzijáték zár
Befejezéskeppen

Oly gyorsan eliramlik az élet
S mindig várjuk a :Csodát
Most indult- lassan semmivé lett;
A maroknyi szenvedésen át
Néha volt egy-egy derűs perce
És mily jó emlegetni persze
Azokat a pillanatokat
Melyeket kaptunk,- no nem sokat
Hisz ajándék a Lét;
Nem kértük, csak örömét
Vágyjuk...-
Isten kezét áldjuk,
Vagy feledjük
Míg embertársainkkal küzdünk
Vagy Őket szeretjük
S e földi édenkertből mi űzünk
Lassan ki mindenkit: Istent, s embert
Mert csak parancsaid szerint nem ment
Nekünk semmi sem!
És bűneinkbe azt hiszem
Lassan beletemetkezünk
Faustként eladjuk lelkünk, eszünk
S vérünk aláírni sem jó
Önnön mocskába fullad
E vén bolygó!

1 Borivóknak való 2010.07. 12

Igyál bort, hogy
Megvidámodjon a szíved
De ne sokat,
Nehogy elmúljon a hited
Nehogy olyat tégy
Nehogy olyat tégy, mit
Mebánsz valaha
Inkább száraz légy, mint
Nyáron a Szahara

Csak a bűnbánatból
Nő ki a szeretet
Ki azt hiszi: bűn nélkül van
Lehet:-
Mindenki óvakodik attól
S a győzködése haszontalan !

Ki magába nem néz:
Nem ismerve fel hibáit
Úgy véli: tettei : mint a méz-
Édesítik a Világot, bármit-
Mely keserű lenne nélküle...:
Isten hangjára süket a füle
És nem akar másokat sem hallani;
Bűntelen élet nincs!
- De van ami
Még veszélyesebb!
És nincs
Az az éles kés
Mely jobban sebezne a lelkeket...

Nem gyón az
Ki tökéletes
S nem gyógyul a szíve annak
Kinek „sohasem” sebes

S a gyémántkemény lelkek
Ördögi mosolyát
E Világ mammonos, hamis szelleme
Kacagva lengi át!

Elvárások, jogok, megtiszteltetés
És hatalom nélkülivé kell válnunk
Hogy Isten szemében
Megbecsülést találjunk!

Ez az Élet, és a Hit paradoxona
Ezért volt Jézus megváltó, és nem ostoba:
Ő az üdvözülést kereste
Mindenki számára
Hisz Ő Istenben, s Isten Benne
Nyilvánult meg, bármást vár ma
- És akkor is - az ember
Ki igaz lenni nem bír, nem mer...

Kicsinyes tétova vágyaink
Nem hagynak szárnyalni
Átlépni nem tudjuk árnyaink
S magunk nem bírjuk megváltani
És nem kérjük ezt a kegyelmet;
Mert igazán Mi sem adunk:
Sem magunknak, sem másnak- lehet...
Mindig Káin utódai maradunk!

Óh Istenem, segíts kitörni körömből
Hogy részesedjem majdan a mennyei örömből
S mily jó lenne itt is megtalálni néha
Add alám utadat, s védj,
Hogy ne lehessek préda
Az Én megváltóm légy!

Add, hogy erőt vehessek magamon
A testemen, az agyamon
Rád hangolódhassak, Neked, Veled éljek
Add hogy merhessek remélni
Bűneimtől égve add hogy még reméljek!

2 Az igaz s a hamis 2010. 08.03

Az emberekkel
Akaratuk ellenére
Nem lehet jót tenni
Egy jó étel íz-öröméhez
Éhesnek kell lenni!
S a lélek ha hiányt szenved
Halk szavával súgja.
Hogy mit kell tenned
Ha hagyod: elnyomja a Világ zaja
S nem hallatszík tompa jaja
Ahogy haldoklik Benned...

Nem jó a víz szomj nélkül !
Isten ha hív:- a fejed belekékül.
Úgy tiltakozhatsz ellene
Hisz a kérdés: Vele, vagy nem vele!
Mindig, minden pillanatban
A döntés szabad, s az akaratban
Nyilvánul meg emberséged.-
Épít lényed, avagy éget

A szeretet csak úgy helyes.
Ha ki kapja: végleges
Boldogsághoz jusson, ha kevéshez is!
Mert a többi csalás, s hamis
Énképet mutat az adónak;
A rosszat sokszor mutatja jónak
Sőt! Ál-örömbe ringatja
Azt, ki azt hiszi: a szeretet érzélem
És hamisan magát áztatja:
Ki nem tudja, hogy: munka, és kegyelem
Mellyel dolgozni kell a szeretetért
És mindenkiért:
Nem csak azért
Ki szeretetet kért !

Erzsike nének
Ki imába foglalt
Hívó lélekkel,-
Néki írom e dalt

S köszönöm az Úrral töltött perceket
Lám, Ő minket így szeret;
Ad, s elvesz
De a szívünk nemesül
S a szeretet kivirágzik
Itt is; legbelül

Ahogy Ő áldotta:
Áldja meg Őt is az Isten
S ha úgy hisszük;
Más reményünk nincsen
Vessük hát Belé a bizodalunk
Hisz mindent, MINDENT Tőle kaptunk

Ő adott, és ad ezután
Ha kérünk bármit is után
Ő javunkra fordítja az életet
És mindent megadhat
Mi lelkünk üdvére lehet !

Dr. Poór László nekrológja

2010 08. 31.

Mint orvos, a Jót
Persze: tetted
S tudtad mindig
Hogy hol kell lenned.

A betegek között-
- Vagy az igazgatáson
Hol segíthetsz többet
Mindig máson

S ezt már nekünk kell tennünk
Nélküled, bár itt vagy velünk
Lélekben
De testben már- nem...

S ki kaptunk Tőled:
Továbbadjuk
Szereteted, emberséged
Megmutatjuk
Hisz Ez voltál TE
S mi : szerettünk
Nyugodj hát békében!
Egy igaz emberrel
Kevesebben lettünk !

Dr Szluha Gyula

Fiamnak 2010. 09. 05.

Istenbe vedd a bizalmad
Ne az emberekbe
Ő nem csal meg, Veled marad
Most, és mindörökre!

Tenyérébe írta neved
Figyel Rád, minden áldott percben
Akár tudod, akár nem-
Ha kerülöd,- ha szereted...
Ő hűséges,
Mindig jóra hív
Tanácsait felfogja
Minden tiszta szív

Nem más-
Ő vigyázza lépteid
Hogy utad vezesse
A szeretet
S a Benne való hit!

Dr Bován Andinak

Már az a külön, aki itt marad;
Ki fonendoszkópot, szikét ragad
És nem hagyja el a Hazát
Másutt keresvén az igazát...

Nem lesz orvos
Ha ez így folyik tovább:
Aki van: túlkoros
Vagy feledi korát
És fiatalos hévvel húzza az igát:
Amíg bírja, s a fejéből kilát
Az ügyeletek,
S a napi robot között
És gondolkodik
Hogy Ő miért nem költözött
Olyan helyre,
Hol megbecsülik, s fizetik
Hisz a százból
Ő még nem is a tizedik...
Mert már az is külön, aki itt marad
Ki fonendoszkópot, szikéd ragad

Egymásért

2010.szept ol.

Eltorzult Isten- arcunk
Mikor tesszük jobbá- szebbé?
Egymás ellen történt harcunk
Hogy változtat nemesebbé?

A fájdalmas hegek, melyek
Vicsorgásra készítetnek
Tiszta mosoly helyett
Letörölhetőek – s lehet:
Még szépséges az arcunk
Ha egymás ellen lévő harcunk
Abbahagyjuk, s megbékélünk
És Isten nevében
Egymásért élünk!

A pártfogóm 2010 szept .02.

Van nekem egy pártfogóm
Ki vigyáz rám,és noszogat;
Igaz legyen tettem, s szóm
És helyesen tegyem
Minden dolgomat

Fáj Neki, ha rossz vagyok;
Ha hamisságot talál bennem,
A kis hibáim, vagy a nagyok
Megint, - de segít jobbra lennem!

Néha érzem: az Övé vagyok
Talán érzi Ő is néha;
Ha hibáimon javítgatok
És éltem igaz és nem léha

Ajándékot kaptam Istentől:
A nyugodt alvás kegyelmét:
Hogy letehetem a nap terhét,
És tenyerébe: álomra hajthatom fejem
Ez olyan jótette velem :
Melyért nem győzők hálát adni
Mert igen jó Vele maradni
Éjszaka is, nappal is-
A harmóniát megélni: mely nem hamis,
Fényében melegedni;
Mint rügyek a fán-
S kinyílv boldognak lenni;
Úgy egészen, igazán -
És este becsukódni:
Mint némely virág-
Megtartani valamit a nap- melegből
Míg alszik a világ.
Nyugodtan, elolvadva a ,szeretettől
Reá hagyatkozva
Megálmodva az igaz békét
Melyet Isten nekünk hozza

Az elnémíthatatlan csend

2010 09 07.

Az elnémíthatatlan csend

Az Istené

Mely úgy harsog, hogy a fülünk cseng belé-

Mondja, súgja monoton

És tetteink súlyát méri konokon:

A mindenséghez-

Hogy üdvösség lesz

A jövő,- vagy kárhozat?!?

Ő halkán mormolja a megoldásokat

Belül, s mindig halljuk a szavát

Bárhogy vált a nappal éjszakát;

Akármely örvény ránt le-

Vagy dob magasba

Az hogy megéri, s megérte

Általa méretik a véső szakaszban

Hogy tetteim e javaslattal

Mennyire egyeznek

Hogy mit kezdtem a szabad akarattal

Majd eszerint jegyeznek

A Jók, avagy Rosszak közé

Hisz karjaim senki sem kötözé

Az árbóchoz, mint Odüsszeuszét

S ha figyelem a szirének énekét

Nem hallom a csendet

Melyben Isten rendet

Akar tenni bennem

Csak az Ő szavára kell figyelnem!

Mert elpusztít Scylla És Caribdis

- Vagy a mammon, melyben hisz

Manapság e Világ

Mely néz, és nem lát

Meghall, de nem figyel

Mely Isten, Hit s Érték nélkül

A semmiben tűnik el

Ha mindent saját kezünkben tartunk:
Megkötjük Isten kezét
S ha döntéseinkben egyedül vagyunk;
Úgy egyre messzebb az öröklét!
Mert Ő lát,- s ajánlja társaságát;
Nem büntet, de várja : az Ő Világát!
Teremtsd vele, -- s ne a rossz felé hajolj
Az Új embernek Új Világot építs-
- S közben ne zakatolj-
És boldog legyél mégis
A sok gond, baj közepette
Hisz a saját képmására teremtette
Mindannyiunkat
Bár van aki nem hiszi,s van kit ez untat
De mégis itt vagyunk
S tettek várnak
Nem mindegy hogy mi lesz:
Mit itt hagyunk....
Mutassuk meg a Világnak
A Hit, Remény,
S a Szeretet mit tesz!

A Te dolgod 2010 09 13.

Ha kérdezed:

Isten válaszol

Csak hallod-e a szót-

Vagy épp kallódsz valahol

- A Jót, a bizatót-

Nos, kevés a hiányérzet.

Nyílnak kell lenned

A válasz befogadására

Őszintén kinyitva szíved

S nem mindig másra várni!

.....Másra.....

Örökké neked kell megpróbálni

Emberibb emberré 2010 09. 18.

Emberibb emberré
Kellene válnunk;
Ezt kell megpróbálnunk,
Csak egy jellé,
Egy ponttá, s Világunk
Kimozdul a téves pörgéséből
Mint a bűgócsiga, ha kavicsra fut
Ha az ember az önös döntéséről
Lemond, s így közelebb jut
Önmagához is,és Istenéhez
Kevés kell a jóhoz, széphez;
Néha csak egy mosoly is elég
Egy gesztus, mely feltép
Ősi falakat, s átkokat....
A szeretet árja
Elmossa az árkokat !
És boldog aki megpróbálja
BOLDOG, ki a teremtésben
Részt vesz:
Mert minden ami a szeretet ellen van
TÉVES!

Egy pillanat
És megváltozik az életünk
És mindjárt tudjuk, hogy Isten kezében vagyunk
Egy perc alatt
Érezzük, hogy kell még nekünk
A Minden, s érte tenni nem tudunk

A jólét biztos hevületében
Büszke, s erős minden ember
Csak egy átmeneti zavar éppen
Ha nem úgy vezet, aminek kell,
Vagy a motor nem úgy ver
Avagy a falacska nem jól választ el
A Nagy Egó szervezetében:
Mindjárt Isten ölében
Érzi magát
És kapaszkodik, hogy le ne csússzon
Mert közel az: „odaát”
És fél attól, hogy búcsúzzon...

Pedig egy pillanat-
És megváltozhat az életünk
Jó átgondolni, hogy mit tettünk
S mi az, mi itt marad;
Utánunk
S készüljünk előre
Hogy ne bánjunk
Semmit sem
Tetteink közül
S ha szívünk örül:
A küzdelemhez
Isten erőt ad
S hitünk kitartást szervez

Ő

2010 09 22.

A teremtés hetében

Isten csak üres kezeket
Tud megtölteni;
Ezért el kell engedned mindenedet
És új ruhát ölteni
Hogy Övé lehess: igazán
Hogy az Ő útjain járj
Ne mint a fán
A majmok;
Melyek mindegyike akarnok...
S ha Ő int: -megállj !
Bármit is kíván önzésed;
Szeresd Őt, vagy féljed
De Reá hallgass!
Mert Ő szeret, és irgalmas.
Mint gyermekére-
Gondja van Reád:
Általa van kimérve
Mindennapi igád
Bűnös lelkünk
Javulását várva
Mi készítjük-s készített Nekünk-
Vár az Ő országa!

A hiedelmek, és a tények 2010.09.23.

Azt hisszük: a Boldogsághoz
Szeretetet kell kapni
S ha a Világ átkoz:
Ügyefogyottnak maradni
Borzasztó jövőt jelent...
S egy kis szeretet életet ment:-
Mármint az enyémet...-
- Ha kapok-...
Hamis illúziókban matatok!
Mert
Ha nem tudok szeretetet adni:
Az a borzasztó!
Mindenkinek szívesen szívet nyújtani:
Az volna jó!
Megsimogatni a fáradtakat
Elesetteket
Adni, s csak adni;
Amíg lehet,
Tudd!:
EZ AZ: mi igazán
Boldoggá tehet!

Ha

2010 09ö. 27.

Ha a szeretet győz
Minden önös célod felett
S ha a jótetted megelőz
Akármily koholt rendszert:
Lehet:
A jó úton jársz !
És egyszerűen eltalálsz
Minden nyitott szívhez
Hol földet ér:
A szivárvány- ívhez:
Mely mesél
Az Istennel kötött szövetségről,
Az Igaz emberről, s az Égről;
Csak hagyni kell magad
Legyőzni a szeretet által
S boldogságod megmarad
Mert Isten a fiaként vállal !

A dolgod e földön

2010 09 29.

Mutasd meg Isten szeretetét
Hogy minden jó legyen, és szép;
Láthassák: hogyan szeret Téged Isten
S hogy más szeretet: -Tényleg nincsen!

Add jószágodat másnak!
És tiszta szíved-
Aki keres: megtalálhat
Ha őrized a hited

Ne tégy mást, mit szeretnél
Hogy Veled cselekedjenek;
Minden ősi hit alapját
Mindig Ez adta meg:
Érezve Istent, az Atyát
Sejtsük, és súgja: jobb is lehetnél...

Áldják kezed művét:
Bármit teszel-
Csak szeretettel !
Hogy adhass- Gyűjts még!

S kik ellened ármányt szőnek
Lásd őket is esendőknek
Segíts nekik. tévelygőknek
Hogy minek Isten tervezte őket
Hadd legyen az mielőbb meg!

Te csak vess
És hagyd az aratást az úrra ;
Békés így lehess
És minden nap mosolygós újra!

Szeptember 30:A magyar népmese napja

2010.09.30.

Amilyen mértékben
Szeretünk
Oly mértékben vagyunk
Készek a szenvedésre;
Állandóan várva:
Hogy jó legyen nekünk-
A Világ falába ütközünk,
Tudunk repülni,
de mégse...

Mesés csodák mellett
Unott közönnyel megyünk el
Mint kinek a szép nem kellett.
Vakok maradunk,a nyútt eszünkkel

Fel sem fogjuk
A mondatokon túli lényezet,
Kisebb is nagyobb gondunk.
Mint mikor a legkisebb fiú lépeget
A mesékben az ismeretlen felé...
Csoda kell, hogy Ő is emberré
Váljon
Gonosz ármány,és küzdelem,mely nehéz,remek
Hogy Ő is mindent megpróbáljon
S a mesélőből így lesz gyerek
Újra:
Lelkének láncái porba hullva
Meséli, olvassa a tiszta tanokat;
Utódaiba hintve e csodás magokat
S várja a kikeletet. Az Új Életet-
Majd Ők!- ami Neki nem lehet!
Majd nekik, Ők igazán !...
És a mese megvalósul, s a szív vidám

Egy jó gyógytornász

2010 10 02.

Mozgásban az Élet!
S míg tornászni tudsz: félned
Sosem kell...
Bár számolj az évekkel!

A segítség jól jön:-
- Attól ki ért hozzá-
Hogy itt: e nyítt földön
Még jobbra
És szenvedésmentesebbé
Tegye napjaid
S e hit: nem avított
Míg a Föld nem kéri hogy eggyé
Váljatok
De kiáltunk:_Ugyan várjatok
Még ránk!
Rándul még a karunk
- Bár jajong néha szánk-
De mozdulni akarunk!

S egy jó gyógytornász
Életet lehel belénk
Bár tör néha a frász
És „lógni” szeretnénk
Szigorú órái elől...
Hol minden látszik, s eldőlt
További jó- vagy rossz sorsunk:
Vesztünk vagy nyerünk
Vagy csak a nyeresre gondolunk
S érte: semmit sem teszünk...

Ehhez kell a segítség;
A báj, s a kellem-
Egy jó gyógytornász
Keze alatt ég
A TEST, s nemesül a jellem!

Dr. Szluha Gyula

A szülői házba visszamenve
Békesség költözik szívembe
A régi bútorok illata
Anyám mindig áldó szava
Mind, mind: ami múltam
Egy életre megtanultam
Tőlük, s velük: Itt e helyen
Szeretetük hogy neveljen
Belőlem embert, s áldásukkal menjek
Hogy új, s nagyszerű életet teremjek

Minden ott van
Mint sok álmomban:
Billeg még a régi asztal
Mely alá bújtam egykor
Az ék is helyén- megvigasztal
Óh mily boldog a gyermekkor

S az ablak, melyhez felmásztam
Hogy kinézzek a Világra
Merész voltam akkor, s bátran
Frászt hoztam a nagymamámra

A padló
Melyet megégettem a piszkavassal
Ott a nyom: már fakó
Sok „jó”tettem nem vigasztal
S az ágy alá bújva
Védekeztem, hogy az igazság ujja
El ne érjen
Nagymamám görbebotja képében

És most itt vagyok
Peregnek könnyeim
Hol vagytok, hol vagytok
Édes szeretteim?

Mert itt e ház
Mely kong az ürességtől
Ti pedig lenéztek
Le énreám
Odafönről, fenn az égből

Figyel Rád

2010 10 05.

Tiltakozás, panasz, keserűség
Ne legyen
A Te szívedben
Csak a Jóhoz, a Széphez való hűség;
Imád szádból meg ne szűnjék
Hisz áldott reflektor fényében vagy
Mindig, minden körülmény között...
Mint a kert, mely jól öntözött
Bár felveri a gaz is fejét
Neked kell kitépned gyökerét
S akkor Te is érzed.
Isten el nem hagy
Csak ellenséged!...

Jó az Ő szeretete
Ha szíved ezzel van tele!

Annál jobban

2010 10. 06.

Isten jobban szeret Téged
Mint teremtett világát;
A pásztor is elhagyja nyáját
Ha a kis báránya béget
Ölbe veszi, s viszi a többiekhez
Isten közel van, engedd a szívedhez
Hogy cselekedeteid által tehessen
S e Világ jobb lehessen

Krisztus keresztyéből
Hová tűntek a szögek?
A megfeszítés emlékéhez
Tárgyak kellene!

Még alszanak a kavicsok
Melyeken lába tapodott
S ha Te lettél volna ott
Élő lenne, vagy halott?

A fürdő állat nyakkendőűje
Szúrja az átöleltet, de lelkesülve
Újabb álnokságokat kohol
A leviatán itt van, nem máshol
De öltönyben feszít
Itt van, nem messze! Itt!

S megbízunk benne.
Mint a nagymama lekvárjában
- Hogy jó!-
S e világ csalfa szelleme
Nem is megfogható
Annak, ki nem hisz
A holnapban, csak a mában
Előre semmit sem visz
És megtagadja a múltat, s a jövőt
Őt szereti Az
Csak ŐT!:
A mellkas- döngetőt:
Ő igazán mai, és gaz
Szelek szárnyán magasra repülhet
Igaz, . – ha elkapják: ülhet
De példakép, és számít!
Ha szívedben nincsen már hit
És igaz szeretet
Életed.
Az övé nem lehet!

Úgy mint

2010.10. 13.

Isten igéje

Nem :„ember számára fogyaszthatatlan”!

Bár meglepődik a vadkan

Ha az etetőben végre

Édesburgonyát talál

Csak zabál, csak zabál

Majd elsomfordál, emészt, és ürít

Hiszi, hogy nincs más dolga itt

És elégedetten böfög

Földet túr, ha nedves még a rög

S örül a tudattalan létnek

Óh be sokan így élnek !

Hogy jó legyen

2010 10. 14.

Hozzátok be a templomba

A Jövőt!

Vigyétek Istenhez

A gyermekeiteket

Ne csak testben:

A Lélekben nagyra növőt

Adjátok tovább a szeretetet

Ez kell a leginkább

E világban, nekik is

Önjelölt próféták hamis

Igéi meg ne rontsák őket

A tisztákat, a lélek – őrizőket:

Az ártatlan mosolyú bízni tudókat

Istenem segítsd a hitben futókat

Hogy leelózzék ősi ellenségedet

A gyermekeket kérlek

Őrizd Neked meg!

2010 10. 16

A dicső példaképek

Ki mutat példát, mint Eleazár
S az ifjúság ugyan kire tekinthet?
Tudom, túl nagy ár
Mit fizetünk a becsületért-nem üzlet
Manapság példamutatónak lenni
Lavírozni a felszínen: ennyi
Mostanában a cél
Igen, csak ennyi
Nem kell a nemes jellem
Mely mint az acél
Ellenáll az éppen fúvó szélnek
Nem!- Az emberek másról beszélnek!

A hűség, a kitartás.
A vicc kategóriája
Az alázat, szorgalom
Ugyan!- elavultak mára
S azt hisszük nem így volt
Két és félezer éve !?
És hiába tanít
Eleazár beszéde...

Nincs új a nap alatt!
Hitet tagadók mindig is voltak
De tanulhatunk a hősökötől
Akkor is, ha rég megholtak!

A szeretet oltárán 2010 10 . 18,

A szeretet oltárán
Feláldozom az igazamat
A türelem, alázatosság, szelídség
Soha meg nem csalhat !
E három mindig nagy segítség:
Ha békességet várván
Nézünk egymással szembe;
Szemünk nyilall, - és nem szende
S elfelejtjük szerelmünk
Csak az "igazság" fortyog bennünk
/Vagy az- amit annak vélünk/
S megszűnik a békességünk

Nehéz a vitába
Szerelmet lopni
Azt hisszük: hiába!-
Így nehéz azt megszokni
Hogy:-- csendben maradjunk
S teret adjunk
A Másiknak, Ott, csak Érte
/Csak a békesség kedvéért!
Mindig megérte
Lemondani az utolsó szóról
Hisz erre már megkért:
Mikor: IGEN!-zengett a hangszórókból
S mily gyorsan feledjük
Esküvésünk a pap előtt...
Hogy: csak Őt szeretjük
Csak ŐT!
Magunk előtt!

A tanárikban

2010. 10 19

A tanári szobákban
Töltöm életem egy részét
Mint egy kinőtt öltöny...
A tudás kevés így még!

Pedagógus arámra várva
És meg nem bocsátva
Az elfecsérelt időt:
Csak várom, várom Őt

Várom, ha mással beszélget
Ha ossza a Tudást, vagy a Jót, a Szépet;
Várom, ha fejleszt, vagy órát ad
Várom, ha a szülőknek néha kifakad
Hogy ne rontsák el, mit Ő helyre tett
Csak nézem a köpenyt, melyet levetett

S én: a hűséges férj- csak várok, várok
Iskolafolyosón, vagy tanáriban- mélézok
Az együtt, s külön töltött időnkéről
S majd az engem betakaró
Jó meleg rögről....

'56 okt. 23. 2010. 10. 23.
Hányszor leráztuk béklyóink,
S pányvát kaptunk helyébe
Vérrel és sárral átmosott folyóink
Megszentelt vizébe
Könnypatakok folytak
Az évezredek során lassan
S nem beszélnek a holtak;-
A turul elszállt magasan
A Kárpát-medence felett
S a vágyott;szabad kérdésekre
Nincsen felelet
Azóta sem.....

A Magyar: sír, ha vígad
Sír, bármi bántja a nagy Magyar szívet
Könnyes Magyar Honnak hogy ad
Mária igaz jövőt adó Magyar hitet?!

A szabadságról jármainkban bögünk
S lassan lépünk a lejtőn lefelé
Míg más népeken tűnődünk
Úgy véljük: a hiba
Mindig egy másik emberé

Mindig más hibázott
Más vétett
Mások csalták meg
Ezen ártatlan jó népet.
Mely kiszolgáltattott:
- volt és lesz-,
Mely gyenge
És erőt nem szerez
Sohasem már...
Melyért ugyan kár...

De majd eltűnik;
Hisz évről-évre : fogy
Vagy megszűnik, vagy eltűnik
Teljesen mindegy hogy...
Néhányan látják ,
Hogy a sírás : kevés
És oly nehéz
Belátni, hogy kell a józan ész
- S az akarat:
Nem mozdítja a falakat
Csak a tett!-
S e nemzetet
Kimozdítani
Igazi hőstett- s lehet!

Vannak... 2010 10. 23.

Vannak gyümölcsök,
Melyek a szenvedésből fakadnak
S Isten adja: csak annak
Ki érezte már a görcsöt
A korbácsot, a lealázást...
Ő hív; mint mindenki mást,
De vállalni is kell érte
E Világ szellemével összemérve
Fegyvereinkkel: a Harcot
S ha az sarcot
Vet ki ránk
Nehéz befogni a szánk,
És jajszó, és lázadás nélkül
Robotolni: Érte
Hogy azt mondhassuk a végén:
Mégis megérte!

Volt...

2010. 10. 25.

Egy utolsó dobbanás
Egy magzati szíven
És semmi más...
Hol marad így a hitem?:
Hogy: Lesz még!...
És jobb lesz így
Ha robban a lélek, s ég...-
A Sors mily irigy
És fukar a gondviselés....
Most indult, és
Már vége is a Létnek
Igen, ezek tények

Az anyák könnyei
El nem mossák a múltat;
Mit jelentett Ő- neki
E magzat:- senki sem tudhat
Magának
Hasonló fájdalmat
Ki volt-,s hozzá hasonlót sem
Mert Ő volt, és sohasem leszén...

Felborulnak a szavak
Elnyelődnek a könnyek
Ledőlnek a biztos falak
S az asszonyok
Ó, az asszonyok
Imára jönnek....

Ünnep előtt

2010. nov. 28.

Csak a gyertyát gyújtod meg
Vagy a szívedben is éleszted a lángot?
Karácsony egy ünnep
Vagy megváltotta a Világot
Az. Ki a szeretetet hirdette?
Botor volt
Vagy jól tette
Amíg szónokolt
S a halálig kitartott
Győzött-e itt- vagy ott
Vagy csúfosan megbukott?

Mi az, mi nemesebb lenne
Mely ideológia, avagy eszme
Az embertársak szereteténél
A bármiért kiontott vér....
Ki hiszi, hogy nem kiált az égre?!
S hogy nem bűn az, melyért megérte...

És a számtalan alantas gondolat
Mely bünt., és halált fogant, s arat
Hogyan szabadulhatnánk
Meg tőlük?
Mit hagytak mireánk:
Az áteredő bünt
Őseink hajdan;
Rosszra hajlunk a bajban!

De megtisztulni vágyunk:
Gyertyát gyújtunk
Ünnepelőre váltunk...
Csak bent nem tudtunk
S nem tudunk megújulni soha
Vágy nélkül, hit nélkül:
A remény ostoba!
- És elhal végül

Tettekre kell váltani a Szót:
Cselekedetekre a meghatót
Ölelésre a reményt
Hogy a meggyújtott gyertya
Karácsonykor árássa a fényt !

Miért vannak kilátástalan helyzetek?
Hogy hinni, HINNI tanulj meg!
Hogy ne légy dölyfös
Erőd tudatában,
És olyannyira gőgös,
Hogy ami a mában
Történik, abból tudod
Azt, hogy mit hoz a holnapod!

Botor vagy
Ha kiszámíthatónak tartod
A Világot,
És elhagy
Erőd, ha mégiscsak
Ezt a délibábot látod!

Ha hiszed:
Parány léted
Csak Neked fontos
És csak Rajtad múlik élted:
Mert Isten nem gondos
Akkor minek?

Szakadékok szélén járva
Az Úr karjába
Szabad kapaszkodnod
De tudnod kell.
Nem hiába volt ott
Csak Neked, csak érted!
S ha nem érdekel
Úgy- tényleg véged!

Az Ő országáért

2010 Nov .ol.

Isten csak üres kezeket
Tud megtölteni;
El kell engedned mindenedet
És új ruhát kell ölteni
Hogy Ővé lehess igazán
Hogy az Ő útjain járj

Ne mint a fán
A majmok
Melyek mindegyike akarnok
S ha Ő int: megállj!
Bármit is kíván önzésed;
Szeresd Őt, vagy féljed -
De Reá hallgass!
Mert Ő szent, és irgalmas!

Mint gyermekére-
Gondja van Reád:
Általa van kimérve
Mindennapi igád !

Bűnös lelkünk
Javulását várja.
Mi készítjük
S készítettett nekünk
Vár az Ő országa!

Az eszmék vására

2010 11. 01.

Azt hisszük: a boldogsághoz
Szeretetet kell kapni !
S ha a Világ átkoz:
Ügyefogyottnak maradni
Borzasztó jövőt jelent!
S hogy egy kis szeretet életet ment;
Mármint az enyémet-
- ha kapok-...
Hamis illúziókban matatok !

Mert

Ha nem tudok szeretetet adni:
Az a borzasztó !
Mindenkinek a szívemet nyújtani
- Az volna jó!
Megsimogatni
A fáradtakat, az elesetteket
Adni, csak adni
- Amíg lehet!
Ez az mi igazán
Boldoggá tehet!

Isten hírt akar
Hallani felőled
Másoktól;
Akik Tőled,
Rólad áradoznak!
Nem mondhatod
Hogy majd holnap!
Hogy majd holnap...

Mit tettél... Ma?
Elszámoltál vele?
Volt-e a napodnak
Értelme, veleje?

Mi volt mit többet tettél
Mint amit elvártak?
Mit adtál csak Te
Ma a jó Világnak?

Álomra hogy hajtod fejed
Jó cselekedetek nélkül?
Hogyan is teheted:...
S a Világ hogy épül
Általad,s Veled?

Hogyan öleljen át az Úr
Álmodban
S az Ő szeretetét
Hogy érezheted át jobban?

Szívébe írta be neved
Ő látja, de te érzed?
Neked adott mindent
A jelent, s a messzeséget
Hogy örvendj, és bírd vele
És álmodban simogathasson
A Jó Isten tenyere

Gyermekversecske 2010.12.02.

Jön a tél, jön a tél
Befagyott az ablak
Jön a tél, jön a tél
Didergek, ha hagynak...

Fázósan burkolózom
Puha, meleg sálba
S nézem a kipattant rügyet
Ó, hogy milyen árva
A csupasz ágon
A tavaszra várva

Jön a tél, jön a tél
Morózusak lettünk
De szívünk lángra kél
Ha karácsonyra lelünk

Jászolhoz térdelünk
Jótetteket gyűjtünk
A vidám kis énekünk
A karácsonyi tűzünk
Melyet jóemberek szívében
Gyűjtünk most éppen

2010 karácsonyán

2010 11. 30.

Várjuk a karácsonyt
Vidám szívvel
Hisz innen ível
Krisztus megváltó útja:
Értünk... újra meg újra:
Megpróbálva rosszcsont
Természetünk ellenére
Mindig... el nem vétve
A célt: jobbra tételünket
Bármi is tartja szívünket
Rabságban: azt felszabadítja
Ez a karácsony nyitja !

Miért ne várnánk vidáman?
Hisz boldog lenni mostanában
Ki ne szeretne?!
S hol egy tisztább eszme
Mint amit Ő hirdetett:
- „Mindenek előtt a szeretet!”-

Örömmel, és új reménnyel
Álljuk körbe a jászolt
Szemünkben oly tiszta fénnel
Mely Belőle világolt
Láthatóvá téve a való világot.
Hogy mi az igaz, s mi a helyes
Mi az állandó, mi végleges

Mutatva a bűnt:
Fehéren- feketén
Az erkölcsöt, mely eltűnt
S magyarázatot keresvén
Jött a „ viszonylag”-teória
Akkor is, most is: ma...

A szürke árnyalatai
Betöltik a földet...
A gondolat nem mai:
Akkor is úgy volt:
Mikor Ő lett
S el --nem iszkolt
E Világ ura,
Csak taktikát váltott
Mária újszülöttet
És nem keresztre feszítendő
Várt ott
S mégis megváltotta
A Világot!

Az első gyertya

2010. 12.01.

Advent első gyertyája
Mire figyelmeztet?
Hiába hányod magadra a keresztet
Ha tudatod meg nem bánja
Elkövetett bűneid...
Vedd csak számba
Mit tettél ott- vagy itt
Kit bántottál meg véletlen
Vagy készakarva
Tettél-e önzetlen jót ma
Vagy tegnap, vagy az elmúlt héten
Akarsz-e egyáltalán jót tenni
Haszon nélkül:
Valaki segítségére lenni
Egy örömért
Mely el nem évül?

A házastársak
Egymásért kell, hogy éljenek
Mert különben „kapcsolat”- csak
És a házasságuk nagy beteg

Ha nem okoz örömet
A páromért a cselekedet
Miért mondtam „igen”-t
És miért nem „nem”-et?

Szerelemre, szeretetre
Esküdtünk fel-
S ha elborul az elme:
Tele lesz önzéssel

Napok, vagy évek múlva
A házasság éltető kútja
Bizony: kiapad
Ha öncélú az akarat !

Érte, Neki, Vele:
Ez a frigy veleje
És áldást hoz a holnap
Ha nem maguknak pakolnak
Kik benne élnek:
A házasság Éltet!

Megtart, gyógyít, felüdít:
Mindenkit, s a benne való hit
Békében, és szentségben
Tartja meg a párokat
Adjon Isten házaspárt
Még sokat
Még sokat.....!

Dr. Madarassi- Papp Editnek 2010 11. 11.

Dr Madarassi- Papp Editnek
Kedves kezelőorvosomnak
Szívesen
Hogy a szíve sem
S az ujja se
Fájjon
S mindent megpróbáljon
Hogy az emberek
Kiket búk nyomnak
Ma is, és holnap
Mindig adhasson,
S én is segítsek
Most e kötetel—Neki!
Ha ezt a lelkiületet keresi...

A család

2010 11. 11.

Ha nem barátod
A családotod:
Belátod:
Ki másod
Volna is
Mely csak Tiéd?
Melyben: _ hamis
Nem lehet igéd,
Csak a szeretet parancsolhat
Hisz a Tiéd Ők/vagy Tiéd voltak/
S Te érettük, belőlük termettél
S ha Ők nincsenek- nem lennél;
Becsülettel meg sem tagadhatod
A rokoni kapcsolatot...

Bármely vészterhes időkből
Mely van manapság bőven
Ki más segíthetne
S kinek kell tanácsod?!
Ha elhagyod családotod
Ki legyen segítőkész
Ha nem Te?
Ki legyen a szív, s az ész
S kire, ha Rájuk nem áldozod
Ezeket, - s idődet bár átkozod;
- A percet néha-:
Mert az önzés léha,
De legyőzhető igaz hittel
A család az első!-
- Tényleg hidd el!

A páros fejlődés:

A KOEVOLÚCIÓ

2010 nov 05.

Mily szerelemben kötöttetted frigyünk!
Hittünk, és már huszonöt éve hiszünk:
Egymás mellett, s az érzés változatlan
Ismerkedünk, mindig új változatban...

Páros fejlődésünk ad-e harmóniát,
Hisz hány éjszakát forgolódtam át
Miattad...
Míg Te hullattad
Könnyeid;
Jobb lenne bárhol, csak nem itt...
De sohasem merült fel, hogy nem Veled
Szerelmünk erős, s nem réveteg

De hagytalak-e fejlődni
Vagy elnyomtalak?
A kislány elkezd nőni
S a házasság: mint betonfalak
Közé zárt Falangszter, tán nem engedett...
Lehet: szerelmem gátolt, s már nem lehet
Az Időt újra indítani;
Koevolúciónk érdekes valami...
Isten áldását kérem rá
Mint frigyünket-
-Vissza a stóla, s a kereszt alá!
Míg lüktet
És Érted dobban szívem
Koevolúciónk rejtelmes színeiben!

Jobbra

2010 nov. 05.

Isten, szeresd a Magyar
Ha Ő nem is szereti magát;
Ha újra, meg újra
Eladja a Hazát
Ha eldobta a jogart
S keletre, hol nyugatra
Gurul el az ország- alma...

Isten, szeresd a Magyar
Ha Ő nem is szereti magát;
Ha hazugságok szövük át
Rongyos életét, és megtart
Mindenkit, s eltart másokat:
Kik belőle húznak hasznot_ be sokat!

Isten, szeresd a Magyar
Ha Ő nem is szereti magát
Még dalos eszmék csapkodják agyát
Tán eszmél, és jobbra tart
Talán látja hibáit
S talán a kivezető utat is;
Hitetlen hazugokra nem számít
Ébred, eszmél, s tán kutat is
Az IGAZAK után
Segíts ma, holnap
S ezután!

Az üldözött

2010 nov 07.

Az élet gondjai
Elvonnak a lényegtől
A bajok jaja mind mai
Sötétjük eltakar, s a fényektől
Egyre messzebb élek:
Vegetálok, s nem remélek...

Tétován múlnak a percek
Míg röpülnek az évek
S egyre kevésbé tetszek
Magamnak,
Míg a nyűg temérdek
S vannak,
Kik boldogan aratnak...

Én meg csak a konkolyt látom:
Zajos, izzadt, fájdalmas
Az én világom
A sok kín ártalmas
Mérget szív szívembe;
Átjárja ereim, s kezembe
Ásót, kapát ad, s harangot:
Melyet kongatok,
De nem ad hangot,
Így aztán magam vagyok
Az emberek között
Magam...
Én, a magam által üldözött...

Ő

2010 nov 06.

Bármit tettem
Ő velem van mégis
Ellene mindig vesztettem
S bujdokolva az Ég is
Messzebb van
S olyan bizonytalan
Nélküle a : Lét....
Az Ő szemét
Nem köthetem be
- Csak a sajátomat
Pedig világomat
Nekem öltöztette
Színekbe, csodákba
Értem, Nekem;
Hogy tán ma
Boldogabb lesz énekem....
Pedig elhagyom
Tudattal, fájdalmas göggel;
S a bűnből új bűn nő felé
És mint Káin: nagyon
Próbálok bújni Előle-
De átölel mindig:
Mint dőre
Gyermekeit az atyja
S hogy végleg elveszek
Ő- sohasem hagyja!

Tatjana levele.... 2010. nov. 06.

Szerelmes levelet
Írok most Neked
Hisz életünkben oly sok a felelet
A kérdés- kevesebb...

Isten választ ad
Ha én nem is tudok
Én csak hiába vágyakat
Termek, s értük futok...

Termő édes tulipánfám
Téged néha meg sem látlak
Könnyel locsolt kicsi párnám
Átkarollak,... a vágyak
Újra- s újra
Megteremnek bennem
Mint a szívem mélabúja;
Nélküled elvesznék
E zűrös, nagy ember-tengerben
Mindig csitítasz, hogy várjak
Lobbannak, s múlnak az eszmék
S tajtékot vet a harag
Mi eltakarja szemeim
Pedig én csak Téged akartalak
De oly sok bennem már a kín
Hogy fájó kezem
Hibásan nem is Érted nyújtom
Indulok, s nem érkezem
A Hozzád vezető
Nehéz, keskeny úton
És unott, savanyú, kesergő
Férjed pesszimizmusa
Néked:
Néha lélek- haláltusa...

Adj, hát csókot
Szögesdrót szívemre
Tudom: rossz boltot
Csináltál, mikor az igenre
Igent mondtál a templomban
Ó, mily boldog voltam!
Akkor-és azóta: Veled
Te tudod: a jeges szelek
Melyeket a Világ fúj reánk
Mégfagyasztották csókra hajló szánk
Az enyémet legalábbis: sokszor!...
Így negatívnak lát majd az utókor!

Ha csak Te nem
Segítesz fel
Boldoggá tévő énekkel
Csicseregsz, s fagyott-halott szívem
Dobbanásra bírod;
Szerelmes levelet
Neked kéne írnod!

A boldogság

2010 11. 05.

A boldogság nem érzet!
A boldogság: cél, melyért élnek
Kell, s lehet;
Boldogítanod kell az embereket!

Mert csak ha mindenki mosolyog
Körülöttesd, Te csak úgy lehetsz "boldog"!
Ha biztosíthatod más lelki harmóniáját
S ez a jóleső érzés jár át
Nap- mint nap
S ha Tőled mindent megkap
A környezeted
S teszel, mert megteheted-
- Úgy béke száll fejedre:
Az Ő áldó szavuk
És szerető szívedre
Soha sem lesznek panaszkodók

Boldoggá: ÍGY teheted magad
Ha kezded osztani, és nem ragad
Ha simogatsz, és nem bántasz
Ha szíved melegével kiváltasz
Sokakat lelki börtönéből
S átölelve önköréből
Kiragadod: mindig :adva
Semmi mást, csak reménységet kapva
S osztva a szebb jövőre
Boldogságot ne várj:-
Ne légy dőre;
Hanem ossz, és soha meg ne állj
Te légy a jó, a tisztaság Őre!

A szexualitás tüze
A házasság kandallójába való
Hogy az 'életre- párok'
Összemelegedhessenek tőle;
Az volna jó
És nem volna átok:
Mely szétszakítja őket
A más felé tévelygőket...

Összesimulni minduntalan.
Egységet képezni nemcsak a bajban:
Az örömben is!
Igaz tűzben, mely nem hamis
És mely soha el nem múlik:
Ez az mi bizton átnyúlik
Az örökkévalóságba;
Istennek érte hála!
Érezzük is ezt: figyelve
Hisz boldogságra termett
Az Emberi elme
Mert Ő minket: Így teremtett...!

Csak folyton táplálni kell azt
Mint a szép kertet
Kitépní a dudvát, a gazt.
Hogy ne szívja el az erőt!
Mely kellett
Volna a virágnak is
S a fény iránya is
Jó legyen
Sok van, mit tenni kell...
Hát tegyen
Mindenki, s döntsön:
--Helyesen!

A boldogság feladata

2010 nov. 09.

A boldogság: feladat
Ennek szolgálatába
Helyezd magadat
S életed nem vész kárba

A boldogság: feladat
Határold el magadat
Minden mástól:
Mely fájdalmat kovácsol
Bárki testébe- lelkébe;....
Homlokod elébe
Ezt az Isteni parancsot helyezd:
-„ Boldoggá tenni!”-
S mindenki nagy munkába kezd
Mellyel lehet dicsekedni:

Mások örömeivel
Vidítsd tenmagad;
Igaz emberi hévvel,
Melyhez erőt az Isten ad

Pedig Ő jó szobrász

Nov 09.

Észre kell venni a boldogságot!
Ha visszatérő álmod
Mindig más, mint a valóság;
Lelked: mint a száraz ág
Zörög
És életerő nem hömpölyög
Benned:
Már élve eltemetted
Magad
Akkor Te már nem vagy szabad
Olyan, mint aminek Isten teremtett
Hogyan faragjon Ő
Így belőled szentet?

Az őrizhetetlen

2010 nov 10

A boldogságot megőrizni
Nem lehet
De mindig
Újrateremtheted
Persze
Meg kell küzdened
Életed
Minden percében- érte
De miért ne?
Hisz teremtve
Ezért vagy:
Hogy örömét lelje Benned
Amint a jót megcselekedted...
Az Úr
S látja, hogy másnak
Boldogságot osztasz
Szeretett fiának
Glóriát hozott, és hoz az
Neked megadja
A boldogság érzetét
Hogy kedved ne szűnjön
És tegyél még
És szeress még
Hogy büszke legyen Rád
Mind a Föld, mind az Ég
S Te boldogságban fürödve
Áldhassad az Urat- örökre!

Ki mit...

Nov 11.

Ha nem is számítunk arra
Hogy imáinkra Isten válaszol
Akkor bennünk valahol
Hiba van, s a lélek- viharra
Mi bennünk dül valahol
Ő—hiába válaszol
Meleg, puha napsütéssel:
Lelkünk süket, és vak, ésszel
Pedig nem érzük el Őt;
Sem a felmagasztaltat
Sem a szenvedőt;
Magát
Meg nem nyilatkoztatja annak
Ki javát
És nem üdvét lesi Nála:
Ki hasznot akar
És nem hála
Tölti ki a lényét:
Isten fényét
Az meg nem látja!

Álmomban

2010 11. 12.

Álmomban gyermekünk született

- Persze ott minden lehet...-

Minden, ami a szív vágya

Nem kell az ész tudománya...

Hol reményeink valósággá válnak

Lelkünk halk titkai kiabálnak

S úgy alakul a világ

Mint a téli, jeges ág

Mely rügyet indít

S ezért hirtelen kitavaszodik

A virágos ágacska vidít-

- Pillanat alatt:- ha erős, s szép a hit

Isten megáldotta frigyünk

Hármasban kézen fogva jártunk

Felébredtem, de így is hiszünk

Hogy boldog lesz újra még a házunk!...

Ha sétálsz

2010 11. 12

Ha sétálsz egy ösvényen
És bárki kérdi: hová mész?
Csak két út van:... Kész !
S a lehetőség adott:
A reményen
Kívül minden Neked adatott
S mondhatod.:
- „A mennyországba megyek!”-
És valóban:--- lehet
Hogy e célodért minden utadon
Mindent megteszel:
Ez jó vagyon:
Melyet szétszórsz.
Kezeddel, szíveddel
És oda érkezel
Hová indultál:
Hisz Isten azzal van:
Ki Rátalál!

Várva

2010 nov. 13.

Szívem repes
Mert látni foglak
Az emberek is
Szebbek, jobbak
Akik szembe jönnek
Meggyűlnek a könnyek
Szememben
Úgy várlak szerelmem!

Oly régen láttalak!
Szememből pár patak
Könnye gyűlt
Majd elült
Szívemen a bánat
Ahogy vágytam Utánad!

S most: sugár hasít e sötétbe:
Hangod, s lényed fénye.
Nemsokára betölt engem;
Újra lehet
Újra tudok
A Tiédnek lennem!

Utak....

2010 11. 12

A legboldogabb élethez
Az evangéliumok vezetnek!
Lehet: másképpen vélekedsz.
A vélemények
Eltérők lehetnek...
Bár, ha érzed: véged
Visszatekintve a jó---
Vagy helytelen útra:
Vajh melyiket kezdenéd újra?
Mely nehezen járható-
Vagy mely könnyedén,
De mocsárba vezet
S melyen sétálni élvezet...
Ezt-- nem választom én!
Védj meg Uram
S vezess
Hogy helyes legyen utam
S láthassam:
Haladni érdemes
Az evangéliumok fényével
Szikrázó ösvényen
Hogy szívem majd békével
És gazdagon múltjék el
Ha a Világ fösvényen
Csak keveset ad:::
Tudom, mindent megkap
Ki itt lemond:-- Odaát!
Letéve az igazság jogarát!

Nélkülem...

2010 11. 14

Nélkülem semmit sem tehettek
Mondá Jézus,: mert ott vagyok köztetek
Jóban- rosszban
De ha bíztok a gonoszban
És tanácsaira hajlotok:
Én szenvedni fogok
- Mint a kereszten
Hisz értetek vesztetm!-
S a bűnök meg nem szűntek
Mert teheti: ki megszültetek:
Szabad az emberi akarat
Szabad, mindent szabad!

De hogy kinek mi válik hasznára!
Miből lesz: java, kára
S amitől hasznot remél
Valóban nyereség-e az?
Ha hamis égitest kél
S a túlforró tavasz
Előráncigálja a satnya rügyeket
Hisz mesterségesen majd mindent lehet
És egyre több a lehetőség
Míg összedől a Föld s az Ég...

S ha nem is az égitestek
Zuhannak össze, csak a Lélek
Mely összehúzza magát, s remeg:
Hiányolja a jótetteket
S a hitet
Mert a mammon-méreg
Vizet prédikál
És bort kínál:
Elhomályosítva a tudatot
És Isten hiába kutatott:...
A Lélek sokakban
Már HALOTT!!

A hit

2010 11. 14.

A hit halott önmagában
Ha cselekedeteidben meg nem mutatod
Ezért sokaknak a mában
Jézus egy régen volt halott!

Kik szájukkal hisznek
S nem kezükkel
Súlyos semmit visznek
S helyettük nekünk kell
Megmutatni Isten arcát!
Igaz módon végigküzdvé
A mindennapok harcát
Míg az Úr nem kéri: ülj le
S pihenj egy keveset...
Ide mellém:
Az örökkévalóság a Tiéd lehet....:
Gyere, én szeretném!...
Átkarol, s a lélek békéje
Átjár újra;- s végre!

Mindig mindent

2010 11. 14

Problémáid megmutatják:
Hogyan dolgozik Isten a Te javadra
Lehet, hogy Te nem látod át;
Nem tudod, milyen Isten arca

Minden az üdvösségedet szolgálja
A Világ minden baja, s bája;
Az emberek könnye, öröme
Csak az a lényeg
Hogy TE Mit kezdesz vele!
S a remények
Miket Isten Beléd oltott;
Felcsillannak, vagy mint foltot
Viseled a lelkedden
Kié vagy?
Hisz magamnak teremtettelek!
Nekem!
S ha mint Ádám, elhagy
A bűn miatt tépázott tudatod-
Én visszavárlak
És szeretlek!- Hogyha hagyod!

Ima a nyugalomért

2010 11. 15.

Belső békét
Adj nekem Uram
Hogy bennem a kék ég
Tükröződhessen oly nyugodtan
Hogy másnak is tetsszen
Szívem derűje
El ne vesszen
A bajok közepette

Sok a jaj, a feszültség, a játszma!
A pillanatok jármában járva
Illés tüzes szekerén
Elégnek napjaim
S elégek én
Mert nem tudom túltenni magam
Az Én, s a Világ bajain
E káoszos forгатagban

Pedig nem vágyom másra
Csak békére, derű- látásra
Hogy Isten ujja megérintessen
Nyugalomban, s a csendben...

Ima szent Szerafimhoz

2010 10 15.

Szent Szerafim

Te, aki annyit kerested...

Segíts, mert szeretted:

Kiben sok a kín:-

Helyretenni életem

Te tudod igazán

Hogy lét-elem

A nyugalom, s csak ezután

Jön minden szükséglet;

Hadd kérjelek most Téged

Segíts, mert Te is nehezen találtad

Utad, de a bánat

Meg nem keserített;

Igaz hited megsegített

S kitartásod meghozta gyümölcsét:

Most Tiéd az Új Föld és Új Ég!

Nem bírok megnyugodni

Lelkem tükör-tavából ugorni

Készülök minden stresszes percben

Segíts, segíts engem!

Zaklatott szívem

Dühök robbantják

Erősödő hitem

Zúg, mert sok a gát

Melyek között fortyog, mint üstben

S az indulatok sem szállnak el

Fojtó, mérges füstben

Csak bensőm néha szárnyra kél

És elhagyja testem, és a földet

Szent Szerafim

Mondj nekem hát bölcsét!

Mi az, mi körülölel öregkorban?
A megszerzett javak tömege?
Vagy az áldott, meleg Nap heve?
Nem! A körülöttünk állók szeretete!
Gondold meg csak jobban!

Ki jégpalotájába zárkózik
Sohasem ad, csak elvár
Mások kötelességeit várván vágyódik
Mindig is követel...
Bizony, nagy kár
Érte, mert árván pusztul el!

Ki a javakat:- fel,- és elhasználva
Másokért él
Bizton remél
Derűt boldog öregkorára
S áldható és áldó kezeit
Hantja fölött
Sokáig emlegetik!
S hogy elköltözött
Szívükben hordják tovább
Éltetve a megélt
Szeretet mítoszáat

A dohányzás „Akaraterő” kérdése
Bennem nincs annyi akaraterő,
Hogy 500 ft-ot naponta elégessek haszontalanul,
És 50 ft.-nyi betegséget szívjak magamba!
Én ehhez gyenge vagyok....

Te és én

2010. 10. 18.

Te választottál engem?
Pedig azt hittem: én- Téged
De mire is Istenem?:
Oly halk a beszéded!

Sokszor nem hallom-
Talán nem figyelek
Elnyomja az én hangom
Vagy a Világ zaja- lehet....

Igéid nem mindig tartom
A homlokom előtt
Nem figyelek: hogy a túlsó parton
Hogyan vársz, s az időt
Miként méred ki számomra
S lehet, hogy kéred számon: MA
Eddigi tetteim...
S lehet, hogy csupa kín
Lesz, ami az érdemem
Mert kevés volt az életem!

Mert nem tettem meg
Amire hívtál
És meleg kezéd
Ellöktem, és sírtál
Értem is a kereszten...
Mit akartál:
Nem azzá lettem
Rosszul kapartál
Sarat, mikor Ádámot gyúrtad
Vagy csak én vagyok selejtes
Vagy bennem elvadultak
A szép, tiszta vágyak
Tudom, Te megpróbáltad!
Kérlek, az angyalokkal kezeltess!

A szerelem
Nem hal meg soha
De a szerelembe
Nem szabad belehalni
Ez ugyan nem egy ostoba
Érzés, vágy, melyhez talmi
Reményeket fűzünk;
Lobbanó láng
Melyhez tüzelőt gyűjtünk
Tán egy életen át
Várva a harmóniát...

A szerelem mély,
Megalapozott
Tudatos döntés;
Mit a szív hozott
S érzed: ez hús a húsból
Csont a csontomból
Ő az: ki miatt jobb kor
Köszönt a Földre...
Legalábbis Neked.....
Hisz értelemmel telítődik életed....
És nem villám,
Mely lábadról dönt le
Vagy egyszerű partner- hiány:
Melyben a Másik- szerepét
Most ő játssza ...épp...

A szerelem nem hal meg: soha
Hiszen egy földre szállt csoda
De nem szabad bele sem halni
Főleg abba, mi nem az-
De nem akarni-
Hanem megengedni kell!
És építeni kitartó kezekkel
Hogy egy életen át tartson:
Édes mézet ajkainkra:
Így csurgasson!

Tanulni, s tanítani
Ez a feladatunk
Szüntelen javítani
Magunkon, amíg tudunk!

Másoknak is segítséget nyújtva
Mindig, míg erőnkből futja
Mit kaptunk
Azt el ne herdáljuk
Táalentumainkkal
Gondunk legyen rájuk!

Hisz ajándékba kaptuk az életet
És egyedül a leendő vészeket
Elhárítani nem tudjuk
Mások értünk, s mi másokért futjuk
Szüntelen köreinket!
Jó ez így!
Csak ez menthet meg
S csak azt, ki nem irigy

Egymásra hangolva
Nő a boldogság, csökken a bánat
S ha eddig nem, akkor ma
Irányítsd így energiádat!

Túl a beszűkült időn, s tereken

A megváltást

2010 11 19

Nem érdemeljük ki

- Ajándékba kapjuk-

A sok- sok elvárást

Teljesíthetjük, s ha akarjuk

Itt tetteinkért tüntetnek ki

De az Úr, az Atya – odaát

Hogy megváltást ad, vagy nem ad

Ajándékoz- e örök életet:

- Nem tudni

Csak lehet! Csak lehet!.....

Nem árucikk---(Adok- kapok)

Csak egy oldal, ha jó maradok

Az Isten, vagy emberek szemében

Ő mindig, vagy hogy ki lát éppen...

Csak Krisztus volt büntelenségben!

Büntetésem, s felszabadulásom

Mint a folyó, mely túllép már a gáton

Fel nem foghatom

Hogy e vágyott nyugalom

Milyen lesz nekem

Túl e beszűkült időn, s tereken!

Álom távol

2010 11. 19.

Aludj jól
És álmodj velem
Legyen társad
A hűséges szerelem!

Nem lehetek ott
A karjaid között
A távolság ellopott
És ide kötözött...

De odaálmodhatsz magadnak
A vágyak szép álmokat adnak
Csókkal hintem párnáid, s az arcod
Én is mindig Rólad álmodok,ha alszok

Ha alszom:
Szívem ujjong, s tántorog
E részegítő örömben:
Ha lecsukom pilláim: te és én közötttem
Nyíló szivárvány- hídon imáim
Erős pilléreim: Hozzád szaladok
S nem nagy baj a távolság:
Én a Tiéd vagyok!

Néhány gyűrött bőr-redő
S lerakódott zsiradék...
Ennyi csak: mi EGY: NŐ
S mégis...: mit adnék
Egy NŐ- ért.....
Ti férfi-kanok!
Ugyan ki nem ért
Meg engem!
S magamévá tennem
Kell, amit, akit lehet:
Mert lehúz
Az állati rettenet
És összezúz
Mint pillanatnyi vágyam;
Hogy utána pihenjek
Rezignáltan
Majd más dolgomra menjek...

Falást, erőt, s hormonokat
Kaptam, keveset, nem sokat
S legyűrhet az idő
Szűkre szabva létem
Hol van, hol egy NŐ
S hol az eleségem?!

Begőzölt, primitív férfi-agyam
Tesztoszterontól elbutult
Durva, öntudattalan,
Ugyan hova jut
Ádám ősi vére
A FÉRFI, mely zabálna s... nem félve
A bajtól,: a NŐ.-ért verseng néha
Kiknek mindenki, s minden: préda!!

Évszázadok múlva

2010 11 19.

Évszázadok múlva

Az új rokon:

Indo-Kínai nép

Osztozik a Kárpátokon

S néha összecsap:

A Germanoid-Arab néppel

Ha nincs megelégedve

A legújabb segéllyel....

Afrika népessége megcsappan:

Mint a népek kiirtott őshazája

Az AIDS, az eltűnt fehér fajjal

Csak rémkép az éjszakában....

Az Afro-Latin Amerika

Távolról híz hasznót:

Bárhová befektet:

Csúsztat nagy jattot:

S megvesz: színeset- feketét

Bárho, csak Ő nyerjék

Sokat

S adja az okosat

Évszázadok múlva

A fehér faj kihál

Együtt az összes

Jó-és rossz tulajdonságaival

S a népek kohójában

Újra túlélésre játszik

Az öngyilkos, burjánzó többlet:

Mely sokat hibázik

De bizton felfalja a Földet!

AIDS

2010. 11. 19.

Naponta ezrével halnak a gyermekek
Afrikában, oly sok az AIDS- beteg
Falvak néptelenednek el
Nem bírva a vírussal, s az évekkel:
Melyek gyilkosan telnek
E vírussal fekszenek, s fel nem kelnek
Az élő- halottak.
Kik nem tudják
Hogy csak: voltak!
De nem lesznek holnapok
A vírus miatt
Melyet a partner adott
S egy pillanat
És vége lesz az életnek
Hisz HIV.-el együtt nem élhetek
Úgy mint régen;
Éppen elkezdődött
S már itt van végem!

Egy át- nem gondolt tett
A végzetem lehet
Öröm, mely örömmé változhat
Egy vírus, s egy mámor csak...
A védelem, a gondolat hiánya
S utána már majdnem minden hiába...

Előre kell látni, s tenni:
Okosan kell szeretni!

Dr Szluha Gyula Antal
WWW. Szluha. fw.hu
Baja Szent Antal u. 119 I/6
6500

Meg kell várnom
Hogy lelkem
Utolérjen engem:
Megpróbálom!
Addig csendet
Terepnek
Hogy meghallhassam:
Mit mond Isten
Ennél jobb út Hozzá nincsen
Gyötört testemnek

Időt kell hagynom
Hogy lelkem megtaláljon
Túl gyors már az én világom
S a lelkem:- eladnom
Sem kell
Mert túlsuhanok rajta
A felgyorsult percekkkel.....
S az őrangyalom karja
Alig látszik a távolból
Az Idő széttép:
Már korhol.
Hol vagy épp?!?
Már máshol kell lenned!
De a tér feszít- nem enged
S a rohanásban elhagyom a lelkem
Vagy én Őt, Vagy Ő- engem!

Krisztus király ünnepén

2010 11. 20.

Kiváló fegyvereink vannak
Pusztulást vetnek, s halált aratnak
Egyre modernebbek, egyre „jobbak” lesznek
A gyilok módján is össze- összevesznek:
A ’nagyok’:
A fekete angyalok

De Krisztus fegyvereivel
Nem mérhetőek
A szeretettel, a hittel
S hogy: a segítőnek
Boldogság-jutalma...!
Nincs az a harc ma
Mely el ne dőlne
Az erősebb javára;
A megbocsátással szemben
Nem gyárt ma
A hadiipar semmilyen fegyvert:
Krisztus a múltban
És most is nyert!

Mammonért, eszmékért, Istenért
Dúl a harc e világban
Mit meg nem ért
A bűnös általában

„De országa nem e világból való”
Voltunk, s leszünk ott lakó
S- király így Krisztusunk.
Mert Tőle jöttünk
S oda jutunk...!

Ha nem volna

2010 11..20

Ha nem volna televízió:
Az emberek mit is tennének?
Esténként gondolkodnának
Avagy szeretnének

S ha nem lenne számítógépe
Az ifjúságnak
Mely előtt térdelve
Oly erősek, és bátrak

Talán nem korcsosulna el
S halna ki fajunk
De áztatjuk, ámítjuk
Mérgezve önmagunk

A lelkünk feloldódik
Ember-voltunk csökevény lesz
Ez a pillanat: ez most jó itt...!
De a JÖVŐT törte szét ez!

A béke

2010. 11 19.

A békében található meg
A tökéletesség
Sohasem remélheted
Hogy a feszültség jó még
Mert tettekre sarkall...
Nyugalomban
Harmóniában vagy magaddal
S Istennel;- Ott van!
Ahol benső békéd
Érzed: Veled él még!
S Őt el nem vesztheted
Hisz tenyerébe írta neved!
Szíved nyugalomában mindig megleled
Hangját hallod
Ha dalol a csend
Nem is kell akarnod:
Ott van Veled!

Istenem, adj olyan új évet
Melyben a gond, baj nem úgy éget
Mint most, avagy a múlt években...
Adj megelégedést az életben!

Kinek öröme van:
Hadd szárnyaljon!
S amíg gondtalan-
- Adhasson
Biztató erőt másoknak!
Hogy: legyenek szebbek- jobbak
A napok;
(Nemcsak adok-kapok
Legyen!)

A szeretet uralkodjék el
Minden emberen!

Szívünk nyithasson egymásra
Sürgetően, meg nem várva:
Hogy a Másik kezdje...:
Szeretettel kezelve
Minden problémát
Megértve: barátot, rokont, kollégát!

Istenem, adj olyan új évet:
Melyben jobbak leszünk
-TÉNYLEG!

Senki sem...

2010 12. 11.

Isten nem tökéletesnek teremtett;
Neked kell rendet tenned
Magadban
Hogy a lehetőséget
Mely adva van
Kiaknázd, s a sok szépet
És jót, amit tehetsz
Megvalósítsd
És amíg szertsz-
-És cselekszel annak nevében;
BOLDOG lehetsz!
A jövőben, s akkor éppen!..
Mert működik a hit:
Az Istené- Benned
S a Tiéd: Ő benne
Így kell Őt szeretned
S megdicsőül neve!

Csodák

2010- 12. 12.

Csodákat várni: ostobaság!
Az ember a sorsát
Ha kézbe veszi:
A helyes út: Istenhez vezet
De a csodát megtenni:- lehet!
Ha valóban jó a cselekedet!

Az istennel összekapcsolt lélek
Derűjével szeretnék
Magamhoz ölelni Téged!
S a körülöttem lévő vidéket!

Az ajándékokat: amiket kaptam
Vetésre használni: s nem magamban
Érlelni őket;
- Mint kárba veszendőket-
Hanem szétszórni: Mások javára
Ha másra nem: a Világ havára
Majd csak jön a tavasz:
S megfakad ez- vagy az....

Tettekből lesznek a csodák;
Isten mellé állva tovább
Mehetünk
S ha úgy érezzük: nekünk
Már nincs több erőnk,-
Minden lesz,
Mi nekünk lehetetlen
Csak bízunk kell, Bízunk!
A jóságos kezekben!

Dr Szluha Gyula
A KALÁSZOS Tarisznya újságnak

Csak az 2010 dec. 10

Csak az foglalkoztasson,
Hogy szereteted élő legyen
Lépj túl bajon, gondon
Ne kössön le a négy őselem

Hisz többre hivatnál
És még többre hív ma is;
Az Isten több pusztá divatnál
Érzed, tudod magad is

Állandóan figyel,
Várja a jó tetteket
Ha Benne, s a Jóban hiszel
S mozgatórugód a szeretet
Igaz jót tartogat számodra
Az Édent Általad megteremtené
A szív gyümölcseit áthozza
S érzed: gyermeke vagy
Ezt tetteidben látni szeretné-
S áldó keze soha el nem hagy

Kértek

2010 dec 14.

Imádságos verseket
Várnak az olvasóim tőlem
Mást mástól--: lehet
Hogy tényleg felnőttem!

Abba a korba
Mikor: adhatok
S jó volna
Ha a tőlem várt dalok
Sok örömet okoznának....
A tegnapok búja, s a mának;
A kicsi szív borúja.
- Tőlük elmúlnának-

Ha csak pillanatra is
Míg a szavak betöltik a lelkeket
Tudom, hogy kincs az is
Ha keveset nyernek
És nem vesztenek

Ha kiragad pár sor
A mindennapok porából
És elvarázsol
Mindegy hol vagyok
- Éppen hol-
S az Istenes dalok
A lelket simogatják...
Adja az Isten
Hogy jobb legyen e Világ !

Viktor 1010 12. 14.

Te az életedet annak adtad
Hogy kiragadjad
 A hatalmat
A komcsik kezéből
Hogy megszabadítsd a Magyarat
E mocskos szennyétől
A Világnak, és szabadon kart
Nyújthass:-kik már régen vártak:
Az el nem vakult embereknek.
Köszönöm, hogy ezt Te tetted meg
Mindenki mással
Például Wojtyla pápával
S az igaz emberekkel vállvetve;
Örülök, hogy a „vörös” eszme
A helyére került...
Bár nem sok gazember ült,
De remélem ül még:
Aki kihasználta
Hogy oly széles a tömeg válla
S az elnyomásból a feszültség
Nehezen pattan
Köszönöm, hogy hittél abban
Hogy lehet még...
S az eltakart ég
S a bedeszkázott börtön-ablak
Örökké meg nem maradhat!

Légy erős, és egészséges
A jó utad: nem kétséges
Tiszta szívvel el ne vakulj
Szeresd e népet
A Régit- ha Új,
S akkor a Haza Téged éltet!

Dr .Szluha Gyula Antal
WWW.szluha.fw.hu

A zárt ajtók 2010 12.13.

Csak be kell hívnom Őt
Ki az ajtó előtt kopogtat;
Hiába terveztem a jövőt
Nélküle szebbet-jobbat
Úgysem várhatok
Csak Vele múlnak el a bánatok
S örömöm is csak Vele teljes
Neki adok hálát, ha szerelmes
Vagyok
Neki- ha békében telnek el a napok

Csak be kell hívnom:
Beengednem
Csak rést nyitnom
Páncélos szívemen
S munkál Ő majd
A terve szerint
Te is, Én is,- csak hagyd!
Hisz oly jó szeretve megint
Mint régen... az Édenkertben
Csak kicsit segíts Neki ebben!

A méz, s a mennyország 2010 12. 27.

Egy csupor méz
A mennyország
S ha nem vagy kész
Így Tehozzád
Az :-el nem érkezik
Pedig nem kell más, csak a hit
S a sok jócselekedet
Mint ahogy a méz-cseppeket
Gyártják a kis méhek:
Gyűjtsd Te is a mézet!

Hogy édes legyen
Mások élete
S a kegyelem
Hogy élsz vele:-
Boldoggá tehessen!
S a cseppekből
Méz-tengerré váljon
Életünk
E csodás világon!

A döntéseid alapján 2010 12.19.

A szeretet tesz boldoggá

Nem a tárgyak:

Az elégedett szív-

S nem a gerjesztett vágyak

Soha meg nem szűnő áradata...

Minden ami jó, és minden java

Az Embernek: belül van;

Melyet el nem vehet sem ember

Sem ördög, s hasztalan

Kísértének: nem tud, nem mer

Elszakítani Istentől végleg

Csak a Te döntésed;- Téged!

Itt 2010. 12. 22.

Szellemi pusztaságban járok
Hol alig nyílnak virágok
Nem nő fel a Nép- csak aljnövényzet:
Észre sem veszi igazán a szépet...

Más az értékrend-mit kialakítottak
Talán nem is akarják a jobbat:
A tömegnek tömegcikk kell
Nem is tudna mit kezdeni
Az igazi értékkel
Ennyi az Élet- csak ennyi?!

De Mi vagyunk a Nép!
És Minket kezelnek
Ekképp!-
Akik vezetnek
Vagy vezettek,- s félre;
Nem figyelni tanítottak
Az értékre,
Mert azt hitték, hogy ők jobbak
S nekik lehet
Hamisan tanítani az életet...

Átoknak kiáltani az igazságot
Szépnek a rondát, s gyűlölet virágot
Neveltek a gyermekekben...
Széttörve a Családot, a Hitet, a Jövőt
S voltak, kik bíztak ebben
És a mai helyzet az esendőt:
A megtévesztett népet mutatja
Mely üres zsebbel a szívében kutatja
Dédszülei álmát
Míg testükön
A huszonegyedik század vág át
Számptalan eret
Már el sem hiszik hogy Isten
Mégis szeret !

2010 12. 14.

A jócselekedeteink lajtorjáján
Mászhatunk az Égbe fel
Hol az Isten várva-vár ám
S átölelne még egyszer
Mint mikor leengedett...
Mivelhogy szeretett:
Megpróbált- itt mire jutok
Mínd a többi teremtménnyel
Küldött: telve jó reménnyel

Próbálkozom, de sokat véték
Bűnöm mégis oly temérdek!
Tudom... : néha szeretgetne
Nem mindig telik bennem kedve
Én elbukom, s felállok
Tökéletlenségemmel e világot
Alig erősítem...
Csak hitem visz előre, a Hitem

Erőmet is Tőle kapom
Amit adhat: egész vagyok
Meztelenül jöttem, s megyek
S csak a cselekedetek
Mik maradnak utánam
Amelyeket meg nem bántam
- Hozzá mérve
Ennyi csak a Lét értéke!

A jócselekedetek
Lajtorjáján
Mászhatunk az Égbe fel
Hol az Isten várva-vár ám
Hogy átöleljen még egyszer
S azután:- mindig együtt-: látva
Mire jut a kettőnk világa
S a többieké, kik küzdtek érte
Lássuk
Beteljesül –e a reménye?

Fagyott lelk 
Mogorva
Emberek töltik meg a boltot:
Ugyan minek, hova?
Hogyha az nem boldog
Aki ajándékot vehet...
 ltatott emberek!

Szeretetet vennének
Pénzt áldozva érte
Hogy ki kapja:- annak fénye
 ket melegitse... Szegények!
Nem tudják, hogy rossz úton járnak.
Az aj nd koz st l
Nem lesz boldog a más nap
Sem a megajándékozott örömétől
Az elégedettség, a nyugalom
Fentről j n, az  gb l!

 s nem mi gyártjuk azt;
Ajándék a malaszt:
Senki sem érdemli!
De a boltosokat ez
Ugyan nem érdekli
Csak a forgalom, s a haszon
Hogy mennyit is keresnek
Az Advent-piacon?

Ezért álságos az adventi l az
A megcsalt  r m kr l a csúfos m z
Gyorsan lem llik
Mint fenyőről a levél
S rozsd llik
A barna törzs, s ezért
Kidobj k, mert véget  rt
Az ünnep, - sokszor boldogság nélkül
A kis Jézus f zik ujjacsk ja k k l
Mert most sincs helye az emberek között
Csak másképpen lett újra üldözött...

A szentlélek ,s a szeretet

A szeretet a szentlélek 2010 12. 21
Mely mindnyájunkat egyesít
A szentlélek a szeretet
S a benne való hit

Ez Ő, akit mindenki megkapott
Ő ez az, mert szeretni szabad ott
Hol két vagy több ember találkozik
Az Ő nevében.
S ez a Benne való hit

A szeretet összeköt
Mindannyiunkat
A szentlélek ad őserőt
És szakadt inunkat
És nyűtt szíveket gyógyít
Ő, s az Istenben való hit

Egységes a lélek:
Mindenki érzi, ki figyel rá
Csak mit maguknak szeretnének
Az Isten egyben adá'
Nekünk Őt-:
A szentlelket: a szeretetet:
Az igaz megmentőt
Adta,
És itt maradt velünk Ő, - itt.
Az istenben áldott ősz hit

A halászlé- ünnepen szemlélődve 2010 jul. 15.

Nekem van a legszebb feleségem
Hiába néztem
A sok-sok lányt
Lenn a téren
Örült szívem a választásomnak
Láttam: párja nincs az én páromnak!

Egyedül voltam, búslakodtam
Mint magányos fa a vadonban
Mint piciny vadvirág
A hatalmas kertben
Mint magányos bálna
A fóka –tengerben
Sok-sok szép lány
Kik másoknak szépek!
Bájos, kacér mindahány
S én csak a páromért égek!

Ennyi házas év után így természetes
Mint a borissza, ki nem részeges
Ismeri a jót, de a legjobbat kedveli
Igaz öröme : abban van neki
Módjával kortyolgat, s kitart a mellett
Mert tudja ki a jó,és hogy kit szerethet!

Célok

2010 12. 25.

Isten szeretetre teremtett
És nem harcra:
Hogy mosolygós legyen
Minden ember arca
S hogy ez miért nem lehet..-
Nem érti Ő sem, - én sem
Hisz Ővéi lehetnénk
Teljesen, egészen
És e helyett a bűn rabja
Mind, ki e nyútt földünket lakja

Ki így, ki úgy, egészen, részben
Átokból, s vérből gyúrjuk merészen
Az általunk képzelt szebb jövőt
Közben próbáljuk feledni Őt,
S boldog, ki hirdeti: hogy Ő nincsen
Hogy marakodhasson talmi rabolt kincsen
S hogy nyugtathassa magát a kétkedés óráiban
Itt hogy minek?- -S aztán mi van...?!